εργατικη δημοκρατια

ΤΕΥΧΟΣ 3 ΦΕΒΡΑΡΗΣ 1980 τιμη 75 μιλς

Η "ΑΤΑΞΙΑ" ΤΟΥΣ, Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΜΑΣ

ο προϋπολογισμος στη βουλη

Ο φετεινός προϋπολογισμός, τό πόσο δηλαδή θά ξοδέψει τό κράτος γιά νοσοκομεία καί σχολεία ή γιά όπλα, δάνεια γιά τούς επιχειρηματίες καί άλλα τέτοια, καί από πού θά πάρει αυτά τά χρήματα, θά οφελήσει τούς πλ πλούσιους σέ βάρος τών εργαζόμενων.

Αυτό καταλάβαμε από τά όσα είπε στή βουλή ο υπουργός Οικονομικών όταν ανάλυσε τήν κυβερνητική πολιτική σέ σχέση μέ τόν προϋπολογισμό.

Φυσικά δέν τά είπε έτσι καθαρά. Χρησιμοποίησε τίς πιό ποιητικές λέξεις καί τήν πιό περίεργη καί εξωτική "επιστημονική γλώσσα:

"Ο ευδαιμονισμός καί ο υπερκαταναλωτισμός δέν πρέπει νά έχουν θέση στήν σημερινή καμπή τής ιστορίας τής Κύπρου"

ή

"Οι απαιτήσεις γιά τή ταυτόχρονη ομαδική εισαγωγή σειράς νέων κανονικών μέτρων είναι εκτός πραγματικότητας κάτων από τίς σημερινές συνθήκες, ιδιαίτερα ενόψη καί τής μεγάλης ανάγκης γιά συνεχή ενίσχυση τής αμυντικής θωρακέσεως τής νήσου. Αν οι οικονομικές συνθήκες...επέτρεπαν τό εγχείρημα τούτο δέν θά υπήρχε κανένας δισταγμός από μέρους τού Πρ Προέδρου τής Δημοκρατίας κ. Κυπριανού καί τής κυβερνήσεως τού διά τήν εισαγωγή τους διότι τούτο θά πρόσδιδε μεγάλη τιμή καί βαθειά ικανοποίηση"

Ωραίες καί μεγάλες λέξεις ο "ευδαιμονισμός" καί ο "υπερκαταναλωπισμός".

Τί νά σημαίνουν άραγε γιά ένα εργαζόμενο;

- Τό νά έχει αυτοκίνητο;
- Τό νά μορφώνονται τά παιδιά του;
- Τό νά πηγαίνει στό γιατρό όταν είναι άρρωστος;
- Τό νά πάρει ένα καλό πικάπ ή έγχρωμη τηλεόραση;
- Νά διασκεδάζει πού καί πού;
- Νά πηγαίνει καμμιά εκδρομή μέσα-μέσα;
- Νά αλλάζει πληντύριο, ψυγείο, ή τά έπιπλα τού σπιτιού;

Μάλλον αυτά πρέπει νά εννοεί. Είναι οι μόνες "πολυτέλειες" πού κατάφεραν μερικοί-καί όχι όλοι, εργαζόμενοι νά απολαύσουν μέ χίλια δύο βάσανα.

αταξια

Νά τί εξηγήσεις δόθηκαν στούς"ευδαιμονιζόμενους"εργαζόμενους:

"Τό 1979 χαρακτηρίζεται γενικά σάν έτος περαιτέρω οικονομικής ανελίξεως...αλλά ταυτόχρονα καί σάν έτος αυξημένης οικονομικής υπερθερμάνσεως καί οικονομικής αστάθειας, συμπτώματα τών οποίων τά αίτια απαιτούν επείγουσα αντιμετώπιση. Η αυξανόμενη επίδραση εξωγενών παραγόντων... όπως είναι...η επιτάχυνση τού πληθωρισμού διεθνώς, τό κλίμα οικονομικής υφέσεως καί προστατευτισμού καί ΓΕΝΙΚΑ Η ΑΤΑΞΙΑ (κεφαλαία δικά μας) η οποία επικρατεί στήν παγκόσμια οικονομία, παρεμβάλουν σοβαρά προσκόματα στούς μελλοντικούς οικονομικούς χειρισμούς. Οι παράγοντες αυτοί μαζί μέ τός ενδογενείς πιέσεις...τείνουν νά αυξήσουν τήν ένταση τών αποσταθεροποιητικών τάσεων..."

Καί άλλα παρόμοια.

Ευτυχώς τού ξέφυγε καί μιά καθημερινή λέξη. Η ΑΤΑΞΙΑ. Η αταξία πού υπάρχει στήν παραγωγή καί στό μοίρασμα τών αγαθών σέ όλο τόν κόσμο.

Δέν διάλεξε λάθος λέξη ο Υπουργός Οικονομικών. Οι εργοδότες πού τά κανονίζουν όλα αυτά είναι σάν τά άπληστα άτακτα μικρά παιδιά. Δικό μου καί αυτό, θέλω καί τό άλλο κέρδος. Καί όλο τσακώνονται μεταξύ τους.

Μόνο πού τά παιχνίδια τους είμαστε εμείς οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Μόνο πού έχουν στά χέρια τους τήν τύχη ολόκληρης τής ανθρωπότητας.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Καί τώρα πού τούς βγαίνουν ξυνά τά παιχνίδια τους, ζητάν από μάς νά τήν πληρώσουμε.

Μάς κατηγορούν μάλιστά μέ τόν κύριο Αυξεντίου ότι φταίν οι εργαζόμενοι

"Λυπούμαι νά διαπιστώσω ότι τό ύψος τών αιτημάτων γιά αύξηση μισθών καί ημερομισθίων τά οποία έχουν ήδη υποβληθεί δέν ανταποκρίνονται στίς διαστάσεις τών προβλημάτων πού αντιμετωπίζει η οικονομία. Δημιουργείται δέ εύλογα τό συμπέρασμα ότι δυνατό νά οδηγηθούμε σέ επιπρόσθετη αύξηση τού επιπέδου τών τιμών..."

Θά ρωτήσουμε κάτι πολύ απλό.

Δέν δουλεύουμε τό ίδιο σκληρά ή καί σκληρότερα από ότι πρίν έξη μήνες ή ένα χρόνο;

Δέν παράγουμε περισσότερα από ότι τότε;

Δέν υπάρχουν συνέχεια οι πλούσιοι, πού πραγματικά "ευδαιμονίζονται καί υπερκατανάλώνουν", χωρίς νά δουλεύουν καί νά παράγουν;

ΓΙΑΤΙ ΖΗΤΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΤΙΣ ΑΤΑΞΙΕΣ ΤΟΥΣ;

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ολοι οι Κύπριοι έχουν ακούσει γιά τίς τελευταίες συλλήψεις"τρομοκρατών" στήν Ελλάδα, ανάμεσα στούς οποίους ήταν καί πέντε Κύπριοι.

Η Επιτροπή Συμπαράστασης Πληροφόρησης προσπαθεί νά εξηγήση στήν Κύπρο γιατί είναι τελείως αθώοι σέ σχέση μέ τίς κατηγορίες πού τούς αποδίδουν καί γιατί τούς έχει συλλάβει η ελληνική ασφάλεια.

Η δουλειά της είναι πραγματικά απαραίτητη, γιατί ο κυπριακός τύπος καί τό ΡΙΚ μεταδίδουν καί γράφουν κύρια τής ανακοινώσεις τής ελληνικής ασφάλειας, τονόζοντας είτε άμεσα είτε έμεσα τίς διάφορες τρομοκρατικές πράξεις πού επρόκειτο νά κάνουν υποτίθεται, καί τίς"διασυνδέσεις" τους μέ "παράνομες αριστερές ομάδες" στήν Κύπρο καί άλλα παρόμοια.

Καί στήν Ελλάδα καί στήν Κύπρο, τηλεόραση καί εφημερίδες προσπαθούν νά δημιουργήσουν τήν εντύπωση ότι η τρομοκρατία είναι συνηθεισμένο πράγμα στίς μικρές αριστερές οργανώσεις.

Είναι ένας από τούς πιό αποτελεσματικούς τρόπους νά κάνουν τήν μεγάλη πλειοψηφία τών εργαζομένων νά βλέπουν μέ αντιπάθεια καί φόβο αυτές τίς αριστερές ομάδες καί οργανώσεις.

Καί όμως αυτό δέν έχει καμιά σχέση μέ τήν πραγματικότητα.

Οι αριστεροί πού πιστεύουν οτι "τήν απελευθέρωση τών εργαζόμενων τάξεων πρέπει νά τήν κατακτήσουν οι ίδιες οι εργαζόμενες τάξεις" όπως άρχιζε τό καταστατικό τής 1ης Διεθνούς τών Εργατών , από τό 1864 κιόλας, δέν δέχονται ότι μπορεί νά βοηθήσουν τρομοκρατικές ενέργειες μικρών ομάδων σέ αυτό τό σκοπό.

Γιατί η προταση αυτή τής Διεθνούς συνεχίζει νά είναι ο σπουδαιότερος οδηγός κάθε επαναστάτη;

Ακόμα καί άν μπορούσαν οι μικρές τρομοκρατικές ομάδες νά νικήσουν τόν καπιταλισμό πάλι θά είμασταν εναντίον τους.

Γιατί ποιός θά κυβερνούσε τότε τήν νέα κοινωνία;Οι μ μικρές αυτές ομάδες;

Σίγουρα πάντως όχι οι εργαζόμενοι. Θά ήταν ανίκανοι νά τό κάνουν.Δέν θά ήθελαν νά τό κάνουν.

Ο αγώνας εναντίον τών εκμεταλλευτών δέν έχει μόνο τού αποτέλεσμα νά οδηγήσει στήν εξαφάνιση τού καπιταλισμού.

Είναι καί ο μόνος τρόπος νά γίνουν καί οι εργαζόμενοι ικανοί νά κυβερνήσουν τή νέα κοινωνία. Νά κυβερνήσουν οι ίδιοι τόν εαυτό τους. Γιατί αυτό καί μόνο αυτό εννοούμε όταν μιλάμε γιά σοσιαλισμό, γιά εργατική δημοκρατία.

Μιά κοινωνία πού θά τήν κυβερνάν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, μαζικά, γιά λογαριασμό τους.

Καί αυτήν κανείς δέν μπορεί νά τούς τήν προσφέρει. Πρέπει νά αγωνιστούν οι ίδιοι γιά νά τήν κατακτήσουν καί νά τήν κυβερνήσουν.

εργατική δημοκρατία

η αποψη μας

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΟΠΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΠΡΑΙΚΟΠΗΜΑΤΑ ΒΑΦΤΙΖΟΝΤΑΙ ΛΑΪΚΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ- Η ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΜΙΑΣ ΚΛΙΚΑΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΝΑΕΙ ΓΙΑ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΑΓΡΟΤΕΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΙ-ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΛΛΟΙ ΠΟΥΛΑΝ ΟΠΛΑ ΕΝΩ ΧΥΝΟΥΝ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΙΑ ΔΑΚΡΥΑ

Τήν παραμονή τών Χριστουγένων, άρχισαν νά προσγειώνονται στό αεροδρόμιο τής Καμπούλ σοβιετικά μεταγωγικά αεροπλάνα. Στίς 27 τού Δεκέμβρη τά σοβιετικά στρατεύματα ανάτρεψαν τήν κυβέρνηση, σκότωσαν τόν πρόεδρο της Χαφιζουλάχ Αμίν καθώς καί διάφορους συγγένεις καί οπαδούς, καί τήν νύχτα τής 15 Ιανουαρίου έκανε τήν πρώτη του εμφάνιση από τήν τηλεόραση τό καινούργιο αφεντικό τής χώρας, ο Μπαμπράκ Καρμάλ.

Αποτέλεσμα, νά ξαναζωντανέψει η ατμόσφαιρα τής περιόδου τού ψυχρού πολέμου, τής δεκαετίας του '50.

-Οι αριστεροί δέν πρέπει νά υποστηρίξουν ούτε τή μία ούτε τήν αλλη πλευρά σέ αυτή τήν υπόθεση.

Είναι κωμικοτραγικό νά ακούμε τίς ΗΠΑ νά μιλάν γιά τά κακά τού επεκτατισμού καί τών επεμβάσεων σέ ξένες χώρες.

Ούτε όμως η ρωσική κυβέρνηση δέν είχε υπόψη τής τά συμφέροντα των εργαζομένων καί τών αγροτών τού Αφγανιστάν όταν έστελνε τά στρατεύματά της εκεί.

Τό 70% τού πλησθυσμού του Αφγανιστάν ήταν καί είναι άκληροι ανοότες. άλλο ένα 14% νομάδες. Η εργατική τάξη είναι ανύπαρχτοι σχεδόν περίπου 150 χιλιάδες εργάτες στά 7 εκατομύρια του πληθυσμού.

Η γή ανήκε καί ακόμα ανήκει, σέ φεουδάρχες. Τό Αφγανιστάν είναι από τίς πιό υπανάπτυκτες χώρες στόν κόσμο.

ΜΙΚΡΟΑΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Τό 1965 έγινε τό ιδρυτικό συνέδριο τού Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος του Αφγανιστάν (ΛΔΚΑ). Ιδρυτές καί μέλη του ήταν εθνικιστές μικροαστοί διαννοούμενοι καί κυρίως αξιωματικοί τού στρατού, πού είχαν βαρεθεί τόν άχαρο ρόλο νά αποτελούν τήν αναγκαστικά καθυστερημένη μεσαία τάξη μιάς τόσο καθυστερημένης χώρας. Στόχοι τους, ή κατάργηση τής μοναρχίας, τό μοίρασμα τής γής στούς αγρότες καί η οικονομική ανάπτυξη μέ βάση τήν οικονομική βοήθεια από τήν ΕΣΣΔ, καί φυσικά τήν σκληρή δουλειά τού λαού κάτω από τήν γραφειοκρατική επίβλεψη τών ίδιων.

Παρόλο πού τό ΛΔΚΑ θεωρεί τόν εαυτό του καί θεωρείται από τά άλλα Κομμουνιστικά Κόμματα σάν Κομμουνιστικό Κόμμα, δέν έχει καμμιά σχέση ούτε μέ τήν σχεδόν ανύπαρκτη Αφγανική εργατική τάξη, ακόμα περισσότερο μέ τό ανύπαρχτο εργατικό κίνημα τής χώρας, αλλά ούτε καί μέ τό αγροτικό κίνημα.

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΑ

Αμέσως μετά τό συνέδριο, τό ΛΔΚΑ διασπάστηκε σέ δύο κομμάτια. Τό "Κάλκ" μέ ηγέτες τούς μακαρίτες Taράκι καί Αμίν, καί τό "Παρτσάμ" μέ ηγέτη τόν τωρινό πρόεδρο Καρμάλ. Οί διαφορές τους ήταν στήν τακτική καί όχι στούς στόχους.

Τό λιγότερο "σκληρό" Παρτσάμ φρόντισε αμέσως νά βρή καλής ποιότητας συμμάχους γιά τούς"κομμουνιστές" αξιωματικούς του.

Τό 1973 συνεργάστηκε στό πραξικόπημα τού Νταούντ πού εκθρόνισε τόν εξάδελφο του βασιλιά καί έγινε πρόεδρος. Αντί νά κάνει τήν αγροτική μεταρρύθμιση, ο Νταούντ άρχισε τήν καταδίωξη τών πρώην συμμάχων του, φυλακίζοντας τόν Απρύλη τού 1978 τόν Ταράκι, τόν Αμίν καί τόν Καρμάλ.

Τότε έγινε η "Λαϊκοδημοκρατική Επανάσταση" Δέν ήταν παρά ένα στρατιωτικό

τι υποστηριζουμε

Στόν καπιταλισμό, ενώ όλος ο πλούτος παράγεται από τούς εργαζόμενους πού αποτελούν τήν τεράστια πλειοψηφία τού πληθυσμού, ελέγχεται από μιά μικρή μειοψηφία εκμεταλλευτών, μέ μοναδικό σκοπό τό κέρδος. Αυτό δημιουργά πολέμους, καταπίεση, πείνα, αλλοτριωση καί γενικά τήν εξαθλίωση τών εργαζομένων.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λύση στά κακά τής κοινωνίας μας θά βρεθεί μόνο άν οι εργαζόμενοι πάρουν συλλογικά στά χέρια τους τόν έλεγχο αυτού τού πλούτου καί τήν διακυβέρνηση τής κοινωνίας εγκαθιδρώντας τήν εξουσία τής εργατικής τάξης-τήν εργατική δημοκρατία.

Γιά νά κτιστεί η εργατική δημοκρατία δέν μπορούμε νά περάσουμε σταδιακά από τόν καπιταλισμό σ αυτή. Πρέπει νά διαλύσουμε τά σημερινά κρατικά καταπιεστικά όργανα καί νά κτίσουμε νέα. Τό εργατικό κράτος θά στηρίζεται στά εκλεγμένα εργατικά συμβούλια τών εργοστασίων καί τών άλλων χώρων δουλειάς, καί στήν οπλισμένη εργατική πολιτοφυλακή.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΡΑΣΗ

Αυτή τήν επανάσταση μπορεί νά τήν κάνει μόνο η ίδια η εργατική τάξη, αφού αποκτήσει, μέσα από τούς αγώνες της, συνείδηση τής δυναμής τής, αυτοπεποίθηση, οργάνωση καί τήν ικανότητα νά αγωνίζεται γιά τά ταξικά της συμφέροντα. Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Κάθε αγώνα καί κάθε απεργία, επίσημη ή ανεπίσημη, γιά καλύτερες συνθήκες δουλειάς, καλύτερους μισθούς, καλύτερη εργατική νομοθεσία, ενάντια σέ απολύσεις καί τίς θυματοποιήσεις, καί γιά τήν υποστήριξη άλλων εργαζομένων.

Είμαστε εναντίον τής επέμβασης τόύ κράτους στίς εργατικές σχέσεις καί εναντίον τών θεσμών πού μπαίνουν φραγμός στην αγωνιστικότητα τών εργαζομένων καί τήν ελεύθερη διεκδίκηση τών αιτημάτων τους, καθώς καί στήν οργάνωσή τους.

Πιστεύουμε ότι πρέπει όλοι οι εργαζόμενοι νά συμμετέχουμε στή συντεχνία καί νά παλεύουμε:

Γιά τήν ενοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος.
Γιά τήν υποστήριξη τών αγώνων άλλων εργαζομένων.
Γιά τήν εκλογή όλων ανεξαιρέτως τών αξιωματούχων τών συντεχνιών καί τήν δυνατότητα νά ανακαλούνται όταν τό αποφασίζουν οι εργαζόμενοι πού τούς εκλέξαν.
Γιά τό δυνάμωμα τών επιτροπών στούς τόπους δουλειάς.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Τό Κυπριακό πρόβλημα είναι δημιούργημα τών συγκρουόμενων συμφερόντων τών Ελληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων, τών Ελλήνων καί Τούρκων αστών.

Κύριοι υπεύθυνοι γιά τούς πολέμους, τίς σφαγές, τήν προσφυγιά καί όσα άλλα έπαθαν οι εργαζόμενοι εξαιτίας τού Κυπριακού προβλήματος είναι οι αστοί τής Κύπρου τής Ελλάδας καί τής Τουρκίας.

Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις χρησιμοποιούν, υποδαυλίζουν ή επεμβαίνουν στίς διαφορές τών αστών γιά νά εξυπηρετήσουν τά στρατηγικά πολιτικά τους συμφέροντα.

Τά γεγονότα τών τελευταίων δεκαετιών έχουν αναπτύξει τόν εθνικισμό μέσα στήν Κυπριακή εργατική τάξη. Ακόμα υπάρχει η ψευδαίσθηση ανάμεσα στούς εργαζόμενους ότι είναι δυνατή μιά "βιώσιμη δίκαιη καί ειρηνική λύση" τού Κυπριακού ενόσω υπάρχουν τά ασυμβίβαστα συμφέροντα τών Ελληνοκύπριων καί Ελλήνων αστών από τή μιά καί τών Τουρκων καί Τουρκοκύπριων αστών από τήν άλλη.

Αποτέλεσμα τού εθνικισμού καί τής ψευδαίσθησης αυτής είναι νά γίνει, τουλάχιστον η Ε/κυπριακή εργατική τάξη, ανίκανη νά αντισταθεί ιδεολογικά στά καλέσματα τών Ελληνοκυπρίων αστών γιά εθνική ενότητα, οικονομικές θυσίες καί συνεργασία μέ τούς αστούς γιά τήν "οικονομική ανάπτυξή" τους. Νά μή μπορεί νά παλέψει μέ συνέπεια γιά τά ταξικά τής συμφέροντα. Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Τήν ανάγκη δημιουργίας ενός κινήματος μέσα στήν Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη, ικανού νά αντισταθεί στά ιδεολογικά καλέσματα τών αστών γιά εθνική ενότητα θυσίες καί ταξική συνεργασία, πού θά συνδιάζει τήν ταξική πάλη μέ τήν έμπρακτη αντίθεσή τούς στήν επιθετικότητα τών Ελληνοκύπριων αστών ενάντια στούς Τουρκοκύπριους. Μόνο έτσι:

Θά απελευθερωθεί από τόν εθνικισμό ή Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη καί θά γίνει ικανή νά παλέψει γιά τά ταξικά τής συμφέροντα.

Θά αναπτυχθεί η εμπιστοσύνη ανάμεσα στούς Ελληνοκύπριους καί Τουρκοκύπριους εργαζόμενους, ώστε νά γίνουν ικανοί πραγματικά γιά νά παλέψουν μαζί.

Σύμμαχοί μας γιά νά εμποδίσουμε τίς συμφορές πού φέρνουν οι διαμάχες τών αστών, μπορούν νά γίνουν τά εργατικά κινήματα στίς άλλες χώρες αλλά πρώτα απ όλα οι Τουρκοκύπριοι, οι Τούρκοι καί οι Ελληνες εργάτες.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Η ολοκληρωτική απελευθέρωση τής εργατικής τάξης μπορεί νά γίνει μόνο μέ τήν διεθνή επικράτηση τού Σοσιαλισμού. Μιά εργατική επανάσταση στήν Κύπρο ή σέ άλλο κράτος δέ θά μπορέσει νά επιβιώση γιά μεγάλο χρονικό διάστημα άν μείνει απομωνομένη.

Γι αυτό πιστεύουμε ότι η ενότητα τών εργατών όλου τού κόσμου θά είναι απαραίτητη.

Υποστηρίζουμε όλα τά κινήματα πού κτυπούν τόν καπιταλισμό καί τόν ιμπεριαλισμό στόν βαθμό πού δέν εμποδίζουν τήν ανάπτυξη τού εργατικού κινήματος. Ολα τά γνήσια εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα γιά τήν πολιτική απελευθέρωση.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τους πολέμους πού κάνουν οι άρχουσες τάξεις, καί πρώτα απ όλα στίς πολεμικές προετοιμασίες καί τίς στρατιωτικές δαπάνες τής δικής μας άρχουσας τάξης καί σέ όλα τά ξένα στρατιωτικά συμφέροντα πού την παρουσία τους επιτρέπει.

Υποστηρίζουμε τό διώξιμο όλων τών βάσεων, τών ξένων στρατιωτικών εγκαταστάσεων καί όλων τών ξένων στρατευμάτων καί στρατιωτικών.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τούς σημερινούς στρατιωτικούς συνασπισμούς.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Τ.Κ.5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

πραξικόπημα, από τούς διοικητες τών τεθωρακισμένων τής Καμπούλ καί τόν αρχηγό τής αεροπορίας.Ο Νταούντ έκτελέστηκε καί τήν εξουσία πήρε ο Ταράκι μέ αντιπροέδρους τόν Αμίν καί τόν Καρμάλ.

Οταν τό ΛΔΚΑ "πρόσφερε" στίς μάζες τών αγροτών τήν γή τών φεουδαρχών, οι φεουδάρχες έστρεφαν τούς ίδιους τούς αγρότες ενάντια στούς αξιωματικούς, ξεκινώντας ένα θρησκευτικό μουσουλμανικό αντάρτικα ενάντια στούς άθεους".

Φυσικά τήν υπόθεση βοήθησαν καί οι ΗΠΑ, ενάντια στό φιλοσοβιετικό καθεστώς τού Αφγανιστάν.

Ωστόσο, τό μάθημα είναι απλό.Οι επαναστάσεις διαφέρουν από τά πραξικοπήματα, διαφέρουν πολύ.

Ο Καμπράλ εξορίζεται σάν μετριοπαθής πού πρότεινε συμφιλίωση μέ τούς θρησκευτικούς ηγέτες καί ανάκλιση τής αγροτικής μεταρρύθμισης αλλά ο καβγάς ανάμεσα σέ "σκληρούς" καί"μαλακούς" συνεχίζεται.

■

Πραξικόπημα τέταρτο. Στίς 14 Σεπτέμβρη τού 79 ο Αμίν δολοφονεί τόν Ταράκι πού στό μεταξύ έγινε καί αυτός "μαλακός" καί γίνεται πρόεδρος καί πρωθυπουργός.

Οι σοβιετικοί αφού πολεμμούν τούς μουσουλμάνους αντάρτες στό πλάϊ τού στρατου τού Αμίν, αποφασίζουν ότι η σκληρή πολιτική τού Αμίν οδηγεί σέ αδιέξοδο, καί στέλνει δεκάδες χιλιάδες στρατό γιά νά βοηθήσει τούς αντιπάλους του Αμίν στόν στράτό καί τό ΛΔΚΑ νά κάνουν τό πέμπτο πραξικόπημα, καί βοηθώντας τώρα τόν Καμπράλ νά αντιμετωπίσει τούς ακόμα πιό εξαγριωμένους μουσουμάνους αντάρτες.

■

Αν οι μουσουλμάνοι μουλάδες καί οι φεουδάρχες πού τούς στηρίζουν δέν νοιάζονται γιά τά συμφέροντα τών αγροτών τού Αφγανιστάν, άλλο τόσο δέν νοιάζονται γι αυτά οι φιλόδοξοι στρατιωτικοί τού ΛΔΚΑ.

Αυτοί θέλουν νά εκβιομηχχανίσουν τό Αφγανιστάν καί γιά κάτι τέτοιο δέν φτάνει ή βοήθεια πού είναι διατεθθειμένη νά δώση ή ρωσική άρχουσα τάξη.Δέν θά φτάση στίς σημερινές συνθήκες παγκόσμιας οικονομικής κρίσης ούτε κάν η άγρια εκμετάλλευση τών αγροτών, πού θά γινουν καί οι μελλοντικοί εργάτες τής βιομηχανίας.

Κλασικό παράδειγμα γιά τό μέλλον πού τούς επιφυλάσουν είναι ο άλλος "κομμουνιστής" στρατιωτικός, ο Χαϊλέ Μεγκίστου τής Αιθιοπίας πού έσφαξε τήν πρωτομαγιά τού 77 τούς διαδηλωτές εργάτες πού ζητούσαν κάπως λιγότερο άσχημες συνθήκες.

Στό προβλεπτό μέλλον, μόνη ελπίδα τών φτωχών αγροτών τού Αφγανιστάν είναι τ νά πάρουν τήν εξουσία σέ αναπτυγμένες χώρες οι εργάτες, οι μόνοι πού μπορούν νά τούς προσφέρουν πραγματική διεθνιστική οικονομική καί πολιτική βοήθεια.

Περίεργη η δικαιολογία τού γιατί οι γυναίκες είναι πιό ευαίσθητες στόν πληθωρισμό:

"Πραγματικά οι γυναίκες σάν νοικοκυρές καί σάν εργαζόμενές είναι πιό ευαίσθητες στά καυτά προβλήματα τού οικογενειακού Προϋπολογισμού" (Χαραυγή, στό ίδιο άρθρο)

Μερικές από μας έχουμε βαρεθεί νά μάς βλέπουν σάν τά στηρίγματα τής οικογενειακής θαλπωρής, καί τίς ειδικές στήν κουζίνα καί στό χαρτι υγείας.

Μερικές από μας τίς γυναικες μάλιστα,νομίζουμε ότι άν κάποιες γυναίκες είναι πιό ευαίσθητες από τούς υπόλοιπους εργαζόμενους στή ακρίβεια, αυτές είναι ακριβώς εκείνες οι γυναίκες πού προσπαθούν νά γλυτώσουν από τά'καυτά προβλήματα τού Οικογενειακού Προϋπολογισμού ζώντας μόνες τούς(όπως θά πρεπε νά έχουν τό δικαίωμα καί τήν δυνατότητα νά τό κάνουν άν θέλουν).Κάτι πού πολύ δύσκολα γίνεται μέ τούς μισθούς πείνας πού δίνουν σήμερα στίς γυναίκες

Μέσα στίς ανακοινώσεις τής ΠΟΓΟ όμως δέν είδαμε τίποτα γιά τήν γυναικεία ανισομισθία

ΑΚΡΙΒΕΙΑ, Η ΠΟΓΟ, ΚΑΙ ΤΟ ΑΚΕΛ

καλλιο λιγες και στο χερι, παρα εργατες και ποιος ξερει

"Μέ τίτλο 'μαχητική προώθηση τών προβλημάτων τής γυναίκας' προγραμματίζει η ΠΟΓΟ τήν Πέμπτη εκδηλώσεις διαμαρτυρίας γιά τή συνεχή άνοδο τών τιμών." (Χαραυγή 15 Γενάρη)

Καιρός ήταν νά γίνει κάτι γιά τίς τιμές πού ανεβαίνονουν συνέχεια.

Αλλά ο τρόπος πού έγινε αυτή ή πρώτη εκδηλωση δέν ήταν ο πιό αποτέλεσματικός.

-Οι εκδηλώσεις αυτές γίνανε στίς 10:30 π.μ. στή Λευκωσία καί τή Λεμεσό, στίς 11 π.μ. στήν Πάφο καί στίς 12 στή Λάρνακα. Ωρες πού ο περισσότερος κόσμος δέν μπορεί νά φύγη από τίς δουλειές του. Γι αυτό καί η πινακιδοφορία στή Λευκωσία είχε πολύ μικρή συμμετοχή.

-Στίς εκδηλώσεις αυτές η ΠΟΓΟ(Παγκύπρια Ομοσπονδία Γυναικείων Οργανώσεων)καλούσε μονο τίς γυναίκες, μέ τή δικαιολογια ότι "Οι γυναίκες μέ τήν ιδιότητά τους σάν οικοκυρές μά καί σάν εργαζόμενες είναι πολύ φυσικό νά νοιώθουν πολύ περισσότερο από κάθε άλλον τή συνεχή αύξηση τού τιμαρίθμου" (Υπόμνημα τής ΠΟΓΟ στόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας)

Ετσι, ήταν ακόμα λιγότερος ο κόσμος πού μπορούσε νά πάρει μέρος.

Γιατί όμως ηακρίβεια γίνεται περισσότερο αισθητή από τίς νοικοκυρές;Η ακρίβεια χτυπάει όλους τούς εργαζόμενους, πού προσπαθούν νά τά βγάλουν πέρα μέ τό μισθό τους.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αν ήταν κάποιος αρμόδιος νά καλέσει σέ πινακιδοφορίες ή άλλες εκδηλώσεις εναντίον τής ακρίβειας, αυτός θά ήταν οι εργατικές συντεχνίες καί τά αριστερά κόμματα. Καί φυσικά θά έπρεπε νά καλέσουν τόν κόσμο σέ μιά ώρα πού θά μπορούσαν ν' νά πάνε όσον τό δυνατόν περισσότεροι.

Αυτό όμως είναι κάτι πού δέν ταιριάζει μέ τήν πολιτική τού ΑΚΕΛ.

Οπως γράφει η Χαραυγή " "Καί στό παρελθόν οι γυναίκες τής Κύπρου, εργαζόμενες καί νοικοκυρές, σάν χωριστό γυναικείο κίνημα ή καί από τίς γραμμές τής ΠΕΟ είχαν κάμει μαχητικούς αγώνες κατά τής ασυγκράτητης ανόδου τού τιμαρίθμου. Πολλές φορές βρέθηκαν αντιμέτωπες μέ τήν αποικιοκρατική αστυνομία, πλήρωσαν πρόστιμα ή πήγαν φυλακή. Βέβαια οι συνθήκες άλλαξαν καί οι σημερινοί αγώνες τους έχουν διαφορετική μορφή.(Χαραυγή, 19 Γενάρη)

Αυτό τό "άλλαξαν οι συνθήκες" εξηγείται από τό παρακάτω κομμάτι:

"Η κυβέρνηση αποτελεί τό στόχο τών ιμπεριαλιστών εχθρών τής Κύπρου...βρίσκεται σέ έξαρση ...η εκστρατεία γιά γενικότερη αποσταθεροποίηση,αναταραχή καί ανωμαλία... τό κύριο καθήκον όλων τών πραγματικών δημοκρατικών πατριωτικών αντιϊμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι η υποστήριξη καί ενίσχυση τής κυβέρνησης...Σ αυτό τό κύριο καθήκον πρέπει νά υποτάσσεται καί η πολιτική καί η θέση μας σέ κάθε επιμέρους ζήτημα("(Νέος Δημοκράτης, Θεωρητικό περιοδικό τού ΑΚΕΛ, Μάρτης τού '79)

Οταν τό ζήτημα ήταν η αντίθεση στήν αποικιοκρατία, οι αγώνες ήταν μαχητικοί.

Σήμερα όμως, "άλλαξαν οι συνθήκες" καί μιά συγκέντρωση όλων τών εργαζομένων σέ μιά ώρα πού όλοι θά μπορούσαν νά πάνε, θά σήμαινε "αναταραχή καί ανωμαλία" καί όχι "υποστηριξη καί ενίσχυση τής κυβέρνησης".

Γι αυτό βάζει τό ΑΚΕΛ τή ΠΟΓΟ νά κάλεί μονο γυναίκες στίς 11 τό πρωΐ .Καί αγώνες ενάντια στόν πληθωρισμό κάνουν σάν κομμουνιστικό κόμμα πού είναι, καί τήν"αποσταθεροποίηση" αποφεύγουν.

Δυστυχώς υπευθυνοι γιά τόν πληθωρισμό είναι οι καπιταλιστές καί οι κυβερνήσεις τους, είτε είναι αποικιοκράτες είτε είναι "στόχος τών ιμπεριαλιστών"(άν είναι)Καί πρέπει νά τούς αντιμετωπίσουμε.

ΠΟΡΕΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

ΙΣΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΓΙΑ ΜΟΡΦΩΣΗ Ή ΔΙΑΙΩΝΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ

Η μόρφωση πρέπει νάναι δικαίωμα του κάθε ανθρώπου κι οχι προνόμιο των λίγων. Ομως στόν καπιταλισμό που τα πάντα μονοπωλούνται απο μια μικρή μερίδα του πληθυσμού – τη κεφαλαιοκρατική τάξη – ετσι και η μόρφωση είναι ουσιαστικά για τους λίγους

Λίγοι είναι αυτοί που εχουν τη δυνατότητα νάχουν μια άνετη και πλήρη μόρφωση χωρίς οικονομικά προβληματα οταν το θελήσουν.

Κι οταν ακόμη δεν υπάρχουν δίδακτρα δεν σημαίνει πως τα παιδιά της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων εχουν ισες ευκαιρίες μόρφωσης με τα παιδιά των πλουσίων. Πολλα αναγκάζονται να μπουν στη παραγωγή απο πολύ νωρίς για να προσφέρουν στες οικονομικές ανάγκες της οικογένειας ή οικογένεια τους δεν έχει τη δυνατότητα να κάλυψει τα άλλα τους έξοδα κατά τη διάρκεια των σπουδών.

Ετσι υπάρχει και διατηρήται μια τεράστια ανισότητα στις ευκαιρίες μόρφωσης. Κι η ανισότητα είναι τόσο κραυγαλέα που κι αυτοι οι κεφαλαιοκράτες και η κυβέρνηση έχουν αναγκαστεί να μιλούν για "ισες ευκαιρίες μόρφωσης".

Κι αυτές τις ίσες ευκαιρίες μόρφωσης προσπαθούν να μας πείσουν πως με φιλανθρωπίες θα δημιουργήσουν ισες ευκαιρίες μόρφωσης για ολους τους ανθρώπους. Γιατί τι άλλο απο φιλανθρωπία μπορεί να είναι η προσπαθεια να μαζευτούν λεφτά για άπορους μαθητές με την Πορεία Αγάπης.

Ομως και τα λεφτά αυτά να δοθούν σε μερικούς μαθητές δεν υπάρχει καμιά ουσιαστική αλλαγή στη ζωή και στις ευκαιρίες που δεν εχουν χιλιάδες νέοι της εργατικής τάξης και των αλλω λαϊκών στρωμάτων.

Η μόρφωση δεν είναι θέμα φιλανθρωπίας αλλά μιας γενικότερης κρατικής πρόνοιας με δωρεάν παιδεία σε όλα τα επίπεδα και επιχορηγήσεις των μαθητών και φοιτητών. Οχι πως ετσι θα δημιουργηθούν ίσες ευκαιρίες αλλά τουλάχιστον θα σημειωθεί μια κάποια σχέτική βελτίωση στις ευκαιρίες μόρφωσης.

Γι αυτό βάζουμε σαν αίτημα αυτές τες προϋποθέσεις στό κράτος που παρά να συμμετέχει σε πορείες αγάπης για "ισες ευκαιρίες μόρφωσης" καλά θα κάνει να εφαρμόσει τη δωρεάν παιδεία. Είναι κάτι που δικαιωματικά μας ανήκει και σαν τέτοιο το διεκδικούμε και οχι σαν χάρη.

Κι ας μη μας πουν πως σήμερα δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο λόγω εθνικού προβλήματος, γιατί δεν υπαρχουν οικονομικοί πόροι . εμείς σαν εργαζόμενοι έχουμε την απαίτηση να ξοδεύουν τα λεφτά που παίρνουν από μας για τίς δικές μας τις ανάγκες οπως είναι η μόρφωση και η ιατρική περίθαλψη και οχι σε άχρηστα για μας πράγματα οπως η αστυνομία και τα ειδικά σώματα αφαλείας ή τις επιχορηγήσεις των επιχειρήσεων και τα είδη πολυτελείας τους.

ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ...

Οσο για τις επιχειρήσεις που έδωσαν διάφορα ποσά για να μας "δημιουργήσουν ίσες ευκαιρίες μόρφωσης" ας μην νομίζουν πως μας κάνουν χάρη ούτε πως είναι φιλάνθρωποι. Τα λεφτά που δίνουν είναι απο τα κέρδη που βγάζουν απο τη δική μας δουλειά και τους δικούς μας κόπους και που θέλουν να τα γλυτώσουν από το φόρο εισοδήματος.

Για υτό και εμείς δεν νοιώθουμε καμιά ευγνωμοσύνη για τις ελεημοσύνες τους.

Η μόρφωση είναι δικαίωμα μας αναφαίρετο και θα παλέψουμε για αυτή οπως θα παλέψουμε το άνισο και βάρβαρο σύστημα τους.

δινουν κοκκαλα για να

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ

6 χρόνια μετά τον πόλεμο του 74 η κυβέρνηση απο φάσισε να εξαγγείλει μετρα προσέγγισης προς τους Τουρκοκύπριους.

Σε ολο αυτό το διάστημα αστοί και κυβέρνηση δεν νοιάστηκαν καθόλου για τις επιδράσεις της πολιτικής τους πάνω στους Τουρκοκυπρίους.

Αντίθετα

Εβαζαν σε εφαρμογή αρετά πετυχημένα μάλιστα οικονομικό εμπάργκο του Βορρά.

Δεν εμπόδισαν την σωβινιστική και αντιτουρκική προπαγάνδα. Αντίθετα είναι ερκετά ξαπλωμένη στις εφημερίδες και στα σχολεία.

Αφησαν ατιμώρητους τους σφαγιαστές των Τουρκοκυπρίων στην Ομορφίτα, Κοφίνου, Τόχνη και αλλού.

ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ

Ποιό είναι το αποτέλεσμα,

Οι Τουρκοκυπριακές μάζες που για χρόνια ζούσαν κατω απο τον φόβο των Ελλήνων, εύκολα γίνονται σωβινιστές.

Λένε οι Τουρκοκύπριοι αστοί και οι σωβινιστές.

"Ο λόγος που δεν περνάτε καλά δεν είμαστε εμείς. Είναι οι Ελληνοκύπριοι. Δεν βλέπετε οτι με το οικονομικό εμπάργκο δεν μας αφήνουν να αναπτυχθούμε. Γι αυτό υπάρχει ακρίβεια και φτώχεια.

Δεν μπορούμε να ζήσουμε μαζί με τους Ελληνοκύπριους. Αυτοί που μας έσφαζα είναι ατιμώρητοι και ο σωβινισμός δεν εχει εκλείψει Αν ζήσουμε μαζί θα μας σφάξουν πάλι."

Ετσι στρέφονται οι μάζες προς τους σωβινιστές πολυ φυσιολογικά. Δεν είναι υπερβολή να πεί κανείς οτι βασικός παράγοντας για τη ανάπτυξη του σωβινισμού ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους είναι η πολιτική της δικής μας άρχουσας τάξης.

Οταν εξάγγειλαν τα μέτρα προσέγγισης θα περίμενε κανείς οτι τα μέτρα θα είχαν στόχο να ανατρέφουν αυτή την πολιτική. Τίποτα τέτοιο δεν γίνεται.

Τι θα είναι η ουσία των μέρων αυτών,

θα δοθεί σύνταξη στους δικαιούχους Τουρκοκύπριου

Θα δοθούν τα Ταμεία Προνοίας στους δικαιούχους.

Θα εργοδοτηθούν Τουρκοκύπριοι στο Νότο που στο κάτω κάτω υπάρχει έλλειψη ε

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ

Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι τά στρατηγικά πολιτικά συμφέροντα τών μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στή μορφή πού πήρε τό Κυπριακό πρόβλημα,μέ τίς διαμάχες τούς πολέμους, τίς σφαγές καί τήν προσφυγιά.

ΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΑΧΗ

Η διαμάχη αυτή δέν άρχισε τό '74. Αρχισε πολύ πιό πρίν. Οι συγκρούσεις καί οι σφαγές τήν εποχή τής ΕΟΚΑ ήταν τό πρώτο δείγμα τής αιματηρής μορφής πού θά έπαιρνε αυτή η σύγκρουση. Ποιά είναι αυτά τά αντικραυόμενα συμφέροντα;

Η Ελληνοκυπριακή αστική τάξη ήταν η πιό δυνατή οικονομικά καί πολιτικά καί είχε φυσικά βλέψεις νά κυριαρχήσει αυτή σ΄ολόκληρη τήν Κύπρο.

Η Τουρκοκυπριακή αστική τάξη ήταν πολύ πιό αδύνατη οικονομικά. Κινδύνευε έτσι νά εξαφανιστεί από τήν πιό δυνατή της, Ελληνοκυπριακή αστικη τάξη.

Από τή μιά λοιπόν η Ελληνοκυπριακή αστική τάξη θέλει τήν κυριαρχία της σ΄ολόκληρη τήν Κύπρο καί από τήν άλλη η Τουρκοκυπριακή, ξέροντας ότι δέν είχε καμμία δυνατότητα νά επιβιώσει αντιμετωπίζωντας τίς οικονομικές καί πολιτικές επιθέσεις τής πολύ δυνατότερής της Ελληνοκυπριακής αστικής τάξης, προσπαθούσε μετά τό 63 νά διατηρήση τήν δική της πολιτική καί οικονομική ύπαρξη καί κυριαρχία σ΄ένα όσο τό δυνατό πιό μεγάλο κομμάτι τής Κύπρου, στό οποίο θά κυριαρχούσε αυτή πολιτικά, ώστε νά προστατεύεται από τίς άμεσες επιθέσεις τών Ελληνοκύπριων αστών.

πασουν ψαχνο

'ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ'

ργατών και οι βαθμοί εργοδοτήσεως θα είναι κάτω από τον έλεγχο των Ελληνοκυπρίων αστών και της κυβέρνησης.

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Η επαναπροσέγγιση δεν πετυχαίνεται με τέτοια μέτρα. Αν ησαν ειλικρινεις στο θέμα αυτό θάπρεπε πρώτα απο ολα να γίνει η κάθαρση απο τους υπεύθυνους των σφαγών και τους σωβινιστές και να δείξουν έμπρακτα οτι αναγνωρίζουν το δικαίωμα των Τουρκοκυπρίων να αναπτυχθούν οικονομικά.

Ας μην περιμένουμε απο τους αστούς και την κυβέρνηση να ακολουθήσουν τέτοια πολιτική.

Στο μεταξύ ομως είναι καθήκον του εργατικού κινήματος να κάμει σίγουρο οτι η κυβέρνηση θα εφαρμόσει πράγματι τά μέτρα που εξάγγειλε επειδή οι Τουρκοκύπριοι τα δικαιούνται και να εμποδίσει οποιαδήποτε υπαναχώρηση για οποιαδήποτε αφορμή.

Σφαγές, προσφυγιά, δυστυχία γιά τουρκοκύπριους καί ελληνοκύπριους. Ποιοί φταίξαν;

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΚΑΙ Η ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ

Ομως οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις δέν δημιούργησαν ένα πρόβλημα ανύπαρκτο, όπως θάθελαν νά τό παρουσιάσουν οι Κύπριοι αστοί. Η ρίζα τού Κυπριακού προβλήματος βρίσκεται μέσα στήν ίδια τήν Κυπριακή κοινωνία. Βρίσκεται στά αντικρουόμενα συμφέροντα τών Ελληνοκύπριων καί Τουρκοκύπριων αστών. Πάνω σ' αυτή τήν πραγματική διαμάχη τών δύο αστικών τάξεων στήριξαν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις τήν πολιτική τους γιά νά εξυπηρετήσουν τά συμφέροντά τους.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Αυτή η διαμάχη από τό '55 μέχρι σήμερα πήρε διάφορες μορφές.

Κοινή διακυβέρνηση, επιθετικότητα τών Ελληνοκύπριων αστών, σφάξιμο Ελλήνων, σφάξιμο Τούρκων, οικονομική καταπίεση τών Τουρκοκυπρίων, διαλλαχτικότητα καί υποχωρήσεις από τή μιά ή από τήν άλλη πλευρά, επιθετικότητα τών Τουρκοκύπριων αστών, ανάμιξη καί επέμβαση τής Τουρκίας καί τής Ελλάδας πού οί αστοί τής κάθε μιάς χώρας ήθελαν βέβαια νά επικρατήσουν οι δικοί τους στήν Κύπρο.

Οι διαφορετικές μορφές δέν σημαίνουν καθόλου ότι ή βασική πολιτική τών αστών αλλάζει. Ανάλογα με το συσχετισμό δυνάμεων άλλαζε καί η έκφραση τής πολιτικής τους. Στή βάση της η πολιτική τους ήταν καί είναι ή ίδια. <u>Επιθετική</u>.

Σέ αυτή τούς τή διαμάχη χρησιμοποίησαν τούς εργαζόμενους είτε γιά να παράγουν περισσότερο, δυναμώνοντας έτσι τίς αντιστοιχες οικονομίες τους, είτε γιά νά σφάζονται μεταξύ τους.

ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ;

Μήπως μέ τά μέτρα πού εξάγγειλε η Κυβέρνηση φαίνεται κάποια αλλαγή στήν πολιτική τής Ελληνοκυπριακής αστικής τάξης;

Καθόλου. Η πολιτική τους είναι πάντα η κυριαρχία τούς σ' ολόκληρη τήν Κύπρο άν είναι δυνατό. Αλλάζει όμως μορφή ανάλογα μέ τό πόσο δυνατοί είναι. Γίνεται ανάλογα επιθετική ή αμυντική.

Σήμερα ο συσχετισμός δυνάμεων δέν τής επιτρέπει νά είναι άμεσα επιθετική. Γι' αυτό χρειάζεται νά φαίνεται διαλλακτική. Χρειάζεται νά αδυνατίση τήν αντίπαλή της Τουρκοκυπριακή αστική τάξη γιά νά αλλάξει τόν συσχετισμό.

Σήμερα η πολιτική της εξυπηρετείται μέ τό νά καλεί τούς Τουρκοκύπριους σέ ενότητα. Αύριο ίσως νά συμβαίνει τό αντίθετο. Καί τότε σίγουρα θά ξαναφανεί η επιθετικότητά της.

Σάν εργαζόμενοι δέν έχουμε κανένα συμφέρον νά υποστηρίξουμε τά συμφέροντα οποιασδήποτε αστικης τάξης, είτε τών Ελληνοκυπρίων είτε τών Τουρκοκυπρίων. Πρέπει νά καταλάβουμε πόσο υποκριτική είναι αυτή η"προσέγγιση" με τούς Τουρκοκύπριους. Δέν εχουμε βέβαια τίποτα εναντίον αυτών τών μέτρων, εκτός τού ότι δέν είναι αρκετά καί ούτε θά μπορούσαν νά είναι αρκετά.

Αλλά, ακόμα, σάν Ελληνοκύπριοι εργαζόμενοι έχουμε καθήκον νά εμποδίσουμε τήν επιθετικότητα τής "δικής μας" άρχουσας τάξης, εκεί όπου εμφανιζεται καί τώρα. Γιατί η επιθετικότητα αυτή χτυπά καί τούς Τουρκοκύπριος εργαζόμενους καί βοηθά στήν ανάπτυξη τού σωβινισμού καί τής εχθρότητας ανάμεσα στούς εργαζόμενους τής Κύπρου.

Η ΚΡΙΣΗ
Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Μέρα με τη μέρα ολα ακριβαίνουν:

ενοίκια
τρόφιμα
βενζίνη
ρούχα
ηλεκτρικά είδη

Ενας πυρετός αυξήσεων κανει τα μεροκάματα μέρα με τη μέρα να πέφτουν.

Ολοι παραδέχονται πως είμαστε μέσα σε μια οικονομική κρίση που καλύπτει ολόκληρο τον κόσμο. Κανένα μέτρο, καμιά κυβέρνηση δεν μπόρεσε να την ελέγξει και οπως φαίνεται ουτε θα μπορέσει.

Οι τιμές θα συνεχίσουν να ανεβαίνουν. Εχει φανεί οτι η τιμαριθμική αναπροσαρμογή με βάση τα ποσοστά που δίνει η Κυβέρνηση δεν αντιπροσωπεύει τις αυξήσεις στις τιμές. Αν τα μεροκάματα δεν αυξηθούν κατα πολύ θα στερηθούμε πολλά απο τα αναγκαία για να ζήσουμε.

Αυτή είναι η αντικειμενική πραγματικότητα σήμερα για χιλιάδες εργαζομένους.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Για τόσα χρόνια κάναμε θυσίες. Θυσίες που πλούτισαν τους εργοδότες μας. Με τις συλλογικές συμβάσεις που ανανεώνονται φέτος είταν φυσιολογικό να περιμένουμε οτι οι θυσίες θα σταματούσαν. Οτι θα πέρναμε αυξήσεις που θα εμπόδιζαν το φάγωμα του μεροκάματου απο τις αυξήσεις στις τιμές. Παλεύαμε για να μην φορτωθούμε τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης.

Ομως οι ηγεσίες των συνδικαλιστικών οργανώσεων είδαν τα πράγματα εντελώς διαφορετικά.

Η καπιταλιστική οικονομία λένε, διέρχεται σήμερα διεθνώς κάμψη που προδιαγράφει οικονομική κρίση. Φυσιολογικά αυτό θα δημιουργήσει προβλήματα στην Κυπριακή οικονομία.

Γι αυτό βάζουν σαν καθοριστικό καθήκον για την εργατική τάξη να σώσει την οικονομία.

Αναφέρει χαρακτηριστικά η απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της ΠΕΟ τον περασμένο Νιόβρη

"...τα συμφέροντα της οικονομίας σαν συνόλου και τα ειδικά της εργατικής τάξης υποβάλλουν την ανάγκη επίδειξης και σ αυτό το στάδιο σύνεσης και υπευθυνότητας οσον αφορά το ύψος των εργατικών αιτημάτων. Η εργατική τάξη καλείται να συμβάλει, οσο εξαρτάται απ αυτή στην συμπίεση των ρυθμών του πληθωρισμού..."

Η πολιτική αυτη εφαρμόστηκε ηδη στις συλλογικές συμβάσεις. Παραδειγμα η συμβαση των οικοδόμων.

ΕΙΝΑΙ ΛΥΣΗ;

Οταν οι συνδικαλιστές ηγέτες προτείνουν αυτή τη λύση ισχυρίζονται κατα κάποιο τροπο οτι ετσι εξυπηρετούνται τα συμφέροντα τω εργαζομένων, διαφορετικά δεν θα είχε νόημα να είναι εργατικοί ηγέτες.

Θα πρέπει λοιπόν να περιμένουμε οτι παίρνοντας χαμηλές αυξήσεις θα παταχθεί ο πληθωρισμός και ετσι θα διαφυλαχτεί το βιοτικό μας επίπεδο...

Ομως ολοι ξέρουμε πολύ καλά οτι οι μισθοί μόνο ενα μικρό μέρος του πληθωρισμού επηρεάζουν. Και οσο χαμηλούς μισθούς και να δεχτούμε δεν τα παραβγαίνουμε με τον πληθωρισμό, γιατί οι πρώτες ύλες, η τεχνολογία που κυρίως εισάγονται ακριβαίνουν ανεξάρτητα απο τη θέληση μας.

ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Λένε οτι πρέπει να δεχτουμε θυσίες (δηλαδή πτώση του βιοτικού επιπέδου) για να βοηθήσουμε την Κυπριακή οικονομιά στις δύσκολες στιγμές της για να μην καταστραφεί.

Τι να κρύβει άραγε αυτή η αφηρημένη εκφραση Κυπριακή οικονομία,

Σε απλή γλώσσα Κυπριακή οικονομία είναι οι επιχειρήσεις που βρίσκονται στην Κύπρο. Οταν λένε οτι η Κυπριακή οικονομία πάει καλά σημαίνει οτι οι επιχειρηματίες βγάζουν ενα ψηλό ποσοστό κέρδους - αφου εχουν σαν βάση το κέρδος - και γι αυτό κάνουν επενδύσεις και αναπτύσσονται οι οικονομικές δραστηριότητες του Με αλλα λόγια αναπτύσσεται η οικονομία.

Ετσι λοιπόν για να πάει η οικονομία καλά πρέπει να πάρουμε χαμηλά μεροκάματα, να εχουν ψηλά κέρδη οι εργοδότες και να επενδύουν. Πρέπει νάχουμε στο νού μας οτι τα κάρδη δεν κινδυνεύουν μόνο απο τους μισθούς. Κινδυνεύουν απο το στένεμα των αγορών, την ακρίβια στις πρώτες υλες και την τεχνολογία και απο τον συναγωνισμό απο τις οικονομίες αλλων χωρών.

Για να σώσουμε λοιπόν τη οικονομία πρέπει να κάνουμε εμείς οι εργαζόμενοι θυσίες για να μην επηρεαστούν τα κέρδη των επιχειρηματίων και τόσο πολύ απο τους πιο πάνω παράγοντες.

Δηλαδή να ζούμε εμείς σε φτώχεια και εξαθλίωση για να μην χάσουν οι εργοδότες γιατί με αυτή την λογική κάθε φορά που θα θέλουμε να διατηρήσουμε το βιοτικό μας επίπεδο θα κινδυνεύει να καταστραφεί η οικονομία

Τι μέλλον ομως μας προδιαγράφει αυτή η λογική,

Το καπιταλιστικό σύστημα βρίσκεται σε μια περίοδο που κάθε νέα κρίση θα είναι χειρότερη απο την προηγούμενη.

Θα δεχτούμε λοιπόν πιο πολλές και πιο πολλές θυσίες για χάρη της οικονομιας;

Θα δεχτούμε να χαμηλώνει το βιοτικό μας επίπεδο συνέχεια;

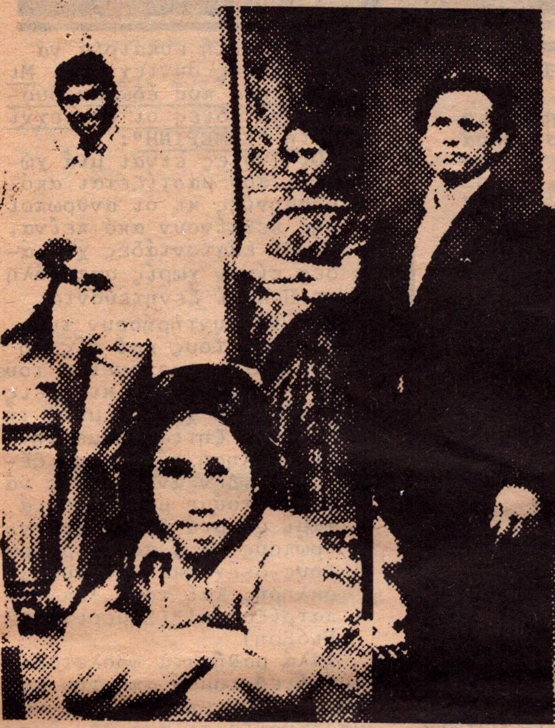
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΙΠΣΤΕ ΑΛΛΟ;

Οσες θυσίες και να κάνουμε στο τέλος το αποτέλεσμα θα είναι το ιδιο. Το πολύ πολύ να μπορέσουμε να κρατήσουμε την δουλειά μας για ακόμα λιγο καιρό. Με την οξυνση της κρίσης που δεν μπορούμε να την αποφύγουμε ουτε και αν δεχτούμε μια οικονομική εξαθλίωση απο πριν, πάλι θα πέσει το βιοτικό μας επίπεδο και θα βρεθούμε με χαμηλωμένα μεροκάματα ή χωρίς δουλειά.

Γι αυτό η μόνη σωστή και διαρκής λύση είναι να προστατεύσουμε τα ταξικά μας συμφέροντα γιατί μονο ετσι θα μπορέσουμε να ζήσουμε σαν άνθρωποι.

Οσο για την καπιταλιστική οικονομία που δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τη δική μας εξαθλίωση μπορούμε να την αντικαταστήσουμε με μια άλλη.

Τη σχεδιασμένη οικονομία που θα ελέγχεται απο τους εργαζόμενους και οπου η παραγωγή θα γίνεται με βάση τις ανάγκες των ανθρώπων κι οχι τα κέρδη των λίγων.

ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΩΞΙΜΟ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

δεν εχουμε τιποτα εναντιον τους...'

χρειαζομαστε συντεχνιες των κυπριων εργατων, η των εργαζομενων στην κυπρο;

Από τό "Εργατικό Βήμα"της 14 Νιόβρη τού'79:

"Η Παγκύπρια συντεχνία μεταλλωρύχων της ΠΕΟ καί η αντίστοιχη τής ΣΕΚ αποφάσισαν νά ζητήσουν τόν άμεσο επαναπατρισμό τών Ινδών εργατοτεχνιτών πού απασχολούνται από τήν ΕΜΕ στήν ανέγερση εργοστασίου της στό Βασιλικό...
Οι συντεχνίες σέ περίπτωση απασχόλησης τών ως άνω εργατοτεχνιτών, θά λάβουν όλα τά ενδεικνυόμενα μέτρα, μη αποκλειομένης καί τής απεργίας, χωρίς άλλη προειδοποίηση γιά περιφρούρηση τών δικαιωμάτων τών εργαζομένων τού τόπου μας."

Από τή"Χαραυγή" της 20 Νιόβρη:

"ΔΙΕΥΘΕΤΕΙΤΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
Τό Υπουργείο Εργασίας εξέδωσε χθές τήν ακόλουθη ανακοίνωση...'Υστερα από διαβουλεύσεις στό Υπουργείο εργασίας στίς 16/11/79 στίς οποίες πήραν μέρος εκπρόσωποι τής διευθύνσεως της ΕΜΕ καί εκπρόσωποι τών συντεχνιών ΠΕΟ καί ΣΕΚ, καί δεύτερη συνεδρία στό Υπουργείο Εργασίας στίς 17/11/79... αποφασίστηκαν τά ακόλουθα
1. Οκτώ Ινδοί εργάτες οικοδομικών επαγγελμάτων νά παύσουν νά εργάζονται στά εργοτάξια τής ΕΜΕ από τή Δευτέρα 19/11/79 καί νά επαναπατρισθούν τό ταχύτερο δυνατό.
2. Μέσα στίς προσεχείς 15 μέρες νά διενεργηθεί έλεγχος τών ικανοτήτων καί τής εξειδικεύσεως τών υπολοίπων...Οσοι δέν κατέχουν τήν αναγκαία εξειδίκευση νά παύσουν νά εργάζονται στίς εγκαταστάσεις τής εταιρείας...καί νά επαναπατρισθούν...όχι αργότερα από τίς 31 Δεκ. 1979.
3. Σέ ότι αφορά τόν βαθμό εξειδικεύσεως κάθε Ινδού τεχνίτη πού θά εξετασθεί τόν τελευταίο λόγο συμφωνήθηκε νά έχουν οι ενδιαφερόμενες συνδικαλιστικές οργανώσεις...'"

Από ανακοινωθέν των Ομοσπονδιων Μεταλλωρύχων ΠΕΟ καί ΣΕΚ, "Εργατικό Βήμα"28/11:

"Τό θέμα τών Ινδών εργατών οι Ομοσπονδίες από τήν πρώτη στιγμή τό χειρίστηκαν υπεύθυνα. Μέ αντικειμενικότητα καί αλληλεγγύη(!) πρός τούς Ινδους εργάτες."

Δεν μάθαμε πόσοι απο τους εργάτες αυτούς "επαναπατρίσθηκαν"(κοινώς τούς ξαπόστειλαν από κεί πούρθαν)εξα αιτίας τής "αλληλεγγύης" τών συντεχνιών μας.

Πάντως φαίνεται οτι τό θέμα "διευθετήθηκε κατάλληλα" όπως γράφει καί η"Χαραυγή".

Ωστόσο γράφουμε μετά από τόσο καιρό γι αυτά τά γεγονότα επειδή αυτή η "δυσάρεστη μικροϋπόθεση"είναι πολύ χαρακτηριστική. Χαρακτηριστική γιά τίς οργανώσεις τού Κυπριακού εργατικού κινήματος καί γιά τήν πολιτική τών αριστερών κομμάτων.

κυπριοι εργατες με καππα κεφαλαιο

Τά πρώτα "συγχαρητήρια" ανήκουν στούς σοσιαλιστές τής ΕΔΕΚ. Στίς αρχές τού Σεπτέμβρη "αποκάλυψαν" ότι εργάζονται στήν Κύπρο Ινδοί εργάτες. Μέ ύφος πού θύμιζε αστυνομικό ή κατασκοπευτικό μυθιστόρημα, τά ΝΕΑ τής 16 Σεπτέμβρη έγραφαν σέ πρωτοσέλιδο τίτλο: "ΣΥΣΚΟΤΙΣΗ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΙΝΔΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ." Καί ο υπότιτλος συνέχιζε:"ΠΕΡΙΕΡΓΗ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ".Ενώ στό κείμενο τό "τεράστιο πρόβλημα πού σαφώς διαφαίνεται ότι δημιουργείται καί προσλαμβάνει σοβαρές διαστάσεις μέ απρόβλεπτες εξελίξεις καί συνέπειες..."προδιαθέτει καί τρομοκρατεί κατάλληλα τόν εργαζόμενο πού διαβάζει γιά, όπως γράφουν, "τό θέμα τής 'εισαγωγης' Ινδών εργατών στήν Κύπρο παί αποκάλυψαν τά ΝΕΑ"Καλά πού υπάρχουν τά ΝΕΑ γιά νά αποκαλύπτουν τέτοιες συνωμοσίες σέ βάρος του!

Η ευκαιρία γιά νά προστατευτεί ο "κύπριος εργαζόμενος" αρπάχτηκε καί από τήν αριστερή νεολαία τής ΕΔΕΚ, τήν ΕΔΕΝ. Φυσικά τό ύφος ήταν πολύ αριστερότερο καί μαχητικότερο από ότι στά ΝΕΑ:"ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ" είναι ο κύριος πρωτοσέλιδος τίτλος στήν "Σοσιαλιστική Εκφραση" τής 14/9 τήν εφημερίδα τής ΕΔΕΝ, καί ο υπότιτλος"γιά νά καθηλωθούν τά μεροκάματα". Στό πλάϊ,σκίτσο μέ συνθήματα "όχι στό χαμήλωμα μισθών, όχι στό ανέβασμα τιμών, έλεγχος ενοικίων" σέ πινακίδες πού κρατούν αγριοι εργάτες, μέ τίς σχετικές υψωμένες γροθιές.

Καί τά συμπεράσματα τού άρθρου;

"Η εισαγωγή ξένων εργατικών χεριών βασίζεται στή επιθυμία τού κεφαλαίου νά κρατήσει χαμηλά τά ημερομίσθια...Απειλείται άμεσα ο κύπριος εργαζόμενος. Απειλούνται καί υποσκάπτονται τά κεκτημενα του δικαιώματα" Τέλος ταυ άρθρου, "Σοσιαλιστική Εκφραση" 14/9.

Τό θέμα πήγε καί στή Βουλή από τόν βουλευτή τής ΕΔΕΚ Δώρο Θεοδώρου:

"Ερωτάται η κυβέρνηση... μέ ποιά κριτήρια επιτράπηκε η εισαγωγή ξένων εργατών καί άν αυτό εξυπηρετεί τήν οικονομία τού τόπου καί τό συμφέρον τών εργαζομένων"(ΝΕΑ, 25/10)

Μέχρι αυτή τή στιγμή, φωνάζουν ότι οι Ινδοί εργάτες "παίρνουν μισθο γύρω στίς £60 τό μήνα καί...διαμένουν σέ εγκαταλειμμένες εγκαταστάσεις στό μεταλλείο Καλαβασού" (ΝΕΑ 16/9) καί ότι "Τό ότι η προσπάθεια πού γίνεται γιά εισαγωγή ξένων εργατών συνίσταται στήν καθήλωση τών ημερομισθίων φαίνεται καί από τά μεροκάματα πού προσφέρτηκαν στούς Ινδούς εργάτες"(Σοσ. Εκφραση, 14/9)

Ποτέ όμως δέν απαίτησαν νά δωθούν ανθρώπινα μεροκάματα και συνθήκες δουλειάς καί κατοικίας στούς εργάτες αυτούς, ποτέ δέν κατάγγειλαν ότι αυτό πού συνέβαινε ήταν ότι γίνονταν διακρίσεις σέ βάρος εργατών επειδή ήταν ξένοι, ότι η ΕΜΕ κακομεταχειρίζονταν εργάτες επειδή ήταν ξένοι. Τό μόνο πού τούς ένοιαζε ήταν τά συμφέροντα τών κύπριων εργατών.

Καί τέλικά ανήκει δυστυχώς στήν αριστερή ΕΔΕΝ η "τιμή" ότι πρώτη πρότεινε σάν λύση νά φύγουν οι Ινδοί εργάτες:

"Ο κ. Πασχαλίδης ανάφερε στή συνέντευξη πως ο κάθε τεχνίτης θά στοιχίζει στήν εταιρεία £250 τό μήνα κατά μέσο όρο. Οί δικές μας πληροφορίες ήταν πώς τά μεροκάματα τών Ινδών θά ήταν γύρω στίς£60 ...άν πραγματικά θά στοιχίζει στήν εταιρεία ο κάθε τεχνίτης £250 τό μήνα είναι άξιο απορίας πώς μέ τά ίδια λεφτά ή καί μέ λιγότερα ακόμα δέν μπορούν νά προσελκυσθούν ντόπιοι"(άχ, αυτό τό ντόπιοι, βρέ παιδιά)"εργάτες...Ειναι καιρός η ηγεσία τών συντεχνιών καί η κυβέρνηση νά σπάσουν τήν σιωπή τους καί νά απαντήσουν αυτά τά ερωτήματα. Δέν χρειάζεται βέβαια νά πούμε πώς δέν έχουμε τίποτά ενάντια στούς Ινδούς εργάτες"(εκτός ίσως τό ότι δέν είναι 'ντόπιοι';) "Προσπαθούν σίγουρα καί αυτοί νά ξέφυγουν από τή μιζέρια πού τούς ρίχνει τό κοινωνικό-οικονομικό σύστημα στή χώρα τους. Στή Κύπρο όμως τό μόνο πού θά καταφέρουν είναι νά γίνουν αντικείμενο εκ

μεταλλευσης, ενώ θά συντείνουν στήν καθήλωση τών μισθών τών Κυπρίων συναδέλφων τους." (Σοσ. Εκφραση, 26 Οκτώβρη)

Έχουμε συνειθίσει σέ λογικότερα επιχειρήματα από τή Σοσιαλιστική Εκφραση. Σε ποιό τόπο θά καταφέρουν οι εργάτες αυτοί νά μή γίνουν 'αντικείμενο εκμετάλλευσης'; Γιά νά έρθουν στήν Κύπρο δέν σημαίνει ότι 'κατάφεραν' νά βρούν εδώ καλύτερη δουλειά, ή ακόμα σκέτα δουλειά, από ότι αλλού; Οι 'ντόπιοι' δέν γίνονται εδώ 'αντικείμενα εκμετάλλευσης'; Οι γυναίκες καί οι μαθητές, γιά παράδειγμα, δέν 'συντείνουν στήν καθήλωση τών μισθών τών συναδέλφων τους'; Τό μόνο πού είχαν ενάντια στούς εργάτες αυτούς ήταν ότι ΗΤΑΝ ΞΕΝΟΙ. Αυτό όμως είναι κάτι πού ντρέπεται νά τό πεί κανείς κατευθείαν.

ΤΟΤΕ ΗΤΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΤΩΡΑ ΟΙ ΞΕΝΟΙ;

"Τόν τελευταίο καιρό, οι επιχειρηματίες χρησιμοποίησαν όλα τά μέσα γιά νά σπείρουν τή διάλυση μέσα στήν εργατική τάξη. Αφού υποβάλανε στήν πιό ολοκληρωτική εκμετάλλευση τήν γυναικεία εργατική δύναμη στή διάρκεια τού πολέμου, τώρα σκοπεύουν νά συνεχίσουν αυτή τήν εκμετάλλευση φτηνής εργατικής δύναμης, μέ τό σκοπό νά μειώσουν τόν μέσο όρο τών μισθών, πού παίρνουν οι άντρες. Αντί νά παλεύουν ενάντια στούς επιχειρηματίες, οι εργάτες μερικών χωρών, αντιμετωπίζουν τή λύση τής απόκλεισης τών γυναικών απ τή βιομηχανία καί τά συνδικάτα. Μιά τέτοια γραμμή συμπεριφοράς πρέπει νά αποκλείεται κατηγορηματικά απ τά κοκκινα Συνδικάτα. Τά επαναστατικά συνδικάτα πρέπει νά μάχονται γιά τήν ισότητα τών συνθηκών δουλειάς καί γιά τά δύο φύλα καί γιά τό διαμερισμό μιάς ίσης ποσότητας εργασίας"(1ο συνέδριο τής Διεθνούς τών Κοκκινων Συνδικάτων, 1921. Εκδόσεις Πλανήτης, σελ.43-44)

εργα, οχι μονο λογια

Οι συντεχνίες ήταν, όπως είδαμε, πιό συγκεκριμμένες καί αποφασιστικές. Όταν τελικά αποφάσισαν ότι αρκετά τούς έβρισαν τά ΝΕΑ καί η Σοσ. Εκφραση, κατηγορώντας τούς ότι "τό όλο ζήτημα προωθείται κάτω από τίς δικές τους ευλογίες"(ΝΕΑ, 16/9) καί ότι "τηρούν σιγήν ιχθύος"(Σοσ. Εκφραση 14/9), κινήθηκαν σέ "αλληλεγγύη" μέ τούς Ινδούς εργάτες καί τούς είπαν νά ξεκουμπιστούν στά γρήγορα από τήν Κύπρο, καί νά μήν τολμήσουν νά ξαναπατήσουν, ενώ η 'Χαραυγή' έγραφε ότι τό θέμα "διευθετείται κατάλληλα".

Η ΕΔΕΚ φρόντισε μέ αγωνία νά μαζέψει τά τελευταία οφέλη, επαναλαμβάνοντας μέσα στήν είδηση τών ΝΕΩΝ γιά τήν απαίτηση τών συντεχνιών νά "επαναπατρισθούν" οι Ινδοί εργάτες, ότι "τούτο" (ότι υπήρχαν οι εργάτες αυτοί, δηλαδή)"είχαν καταγγείλη τά ΝΕΑ πρίν ενάμισυ περίπου μήνα καί έχει καταθέσει καί σχετική ερώτηση στή Βουλή ο βουλευτής τής ΕΔΕΚ κ. Δώρος Θεοδώρου" ότι "τά ΝΕΑ είχαν καταγγείλη από τίς αρχές τού Οκτώβρη ότι οι Ινδοί εργάτες δουλευαν μέ χαμηλότερα ημερομίσθια" καί στόν τίτλο "ενάμισυ μήνα από τίς καταγγελίες μας-επαναπατρισμό τών Ινδών εργατών ζήτησαν οι συντεχνίες"(ΝΕΑ 11 Νιόβρη) προσπαθώντας νά μή ξεχαστεί ότι υπευθηνη γιά τήν υπόθεση αυτή ήταν η ΕΔΕΚ.

Εμείς ελπίζουμε νά μή τό ξεχάσουν οι αριστεροί. Η "Σοσιαλιστική Εκφραση" πάντως δέν ξανασχολήθηκε μέ τό θέμα μετά τήν απόφαση τών συντεχνιών νά τους διώξουν, είτε επειδή δέν είχε καιρό, είτε επειδή ενώ κατάλαβε ότι δέν θά ήταν καί πολύ αριστερό νά υποστηρίξει τελικά τό διώξιμο εργατών από εργατικές συντεχνίες μόνο καί μόνο επειδή ήταν ξένοι, αποφάσισε ότι δέν άξιζε η συγκρουση μέ τήν ΕΔΕΚ καί μέ τίς προηγούμενες θέσεις τους γιά τό χατήρι μόνο μερικών ξένων εργατών.

Καί ποιός συμπαραστάθηκε τελικά σ' αυτούς τούς εργάτες; Κανένας άλλος, δυστυχώς, από τήν καθαρόαιμη αστική εφημερίδα, τό όργανο τής εργοδοσίας, πού βρήκε μιά μονάδική ευκαιρία νά χτυπήση τίς συντεχνίες. Μιά ευκαιρία πού έδωσαν δυστυχώς οι ίδιες οι συντεχνίες στή "ΣΗΜΕΡΙΝΗ":

"Οι Ινδίες ειναι μιά χώρα...πού μαστίζεται από θεομηνίες κι οι ανθρωποί της πεθαίνουν από πείνα, γιατί εκατοντάδες χιλιάδες είναι χωρίς απασχόληση. Πολλοί ξενητεύονται γιά νά συντηρήσουν τούς εαυτούς τους καί τίς πολυμελεις οικογένειες τους ...Ξεχνούμε πως κι εμεις στά πρώτα χρόνια μετά τή εισβολή ζητιανεύαμε τήν απασχόληση σέ τόπους ξένους...Δέν ανεχόμαστε νά μοιραστούμε μιά μπουκιά ψωμί μέ μιά δράκα συνανθρώπους μας, πού η μοίρα τούς δείχτηκε καί αυτούς σκληρή. Καί τούς 'επαναπατρίζουμε'"(Σημερινή 22 Νιόβρη)

Απλά μαθήματα προλεταριακού διεθνισμού από τήν εφημερίδα πού υποστηρίζει καί υποστηρίζεται από τήν Ομοσπονδία Εργοδοτών Κύπρου;

και...κουφια λογια

Αυτό πιά πηγαινε πολύ. Τουλάχιστόν η ηγεσία τής ΠΕΟ, πού είναι καί κομμουνιστές, πρέπει νά ταράχτηκε. Καί, πολύ πιό σημαντικό, φαίνεται ότι υπήρξε κάποια αντίδραση από εργάτες.

Ετσι, πήραμε μερικές εξηγήσεις μέ τήν ευκαιρία τής απάντησης πού έδωσαν στή "Σημερινή" οι συντεχνίες σέ ανακοίνωσή τους στίς 24/11. Αξίζει νά τήν αντιγράφουμε σχεδόν ολόκληρη.

Πρώτα οι μεγάλες κουβέντες:

"Οι εργάτες καί ο λαός τής Κύπρου δέν μισούν τούς εργάτες και τό λαό καμμιάς χώρας. Μέ τούς Ινδούς εργάτες καί γενικά τόν Ινδικό λαό καί σάν εργατική τάξη καί σάν λαός είμαστε καί θά είμαστε γιά πάντα φίλοι καί συναγωνιστές γιά ένα ειρηνικό καί ευτυχισμένο μέλλον λον..."

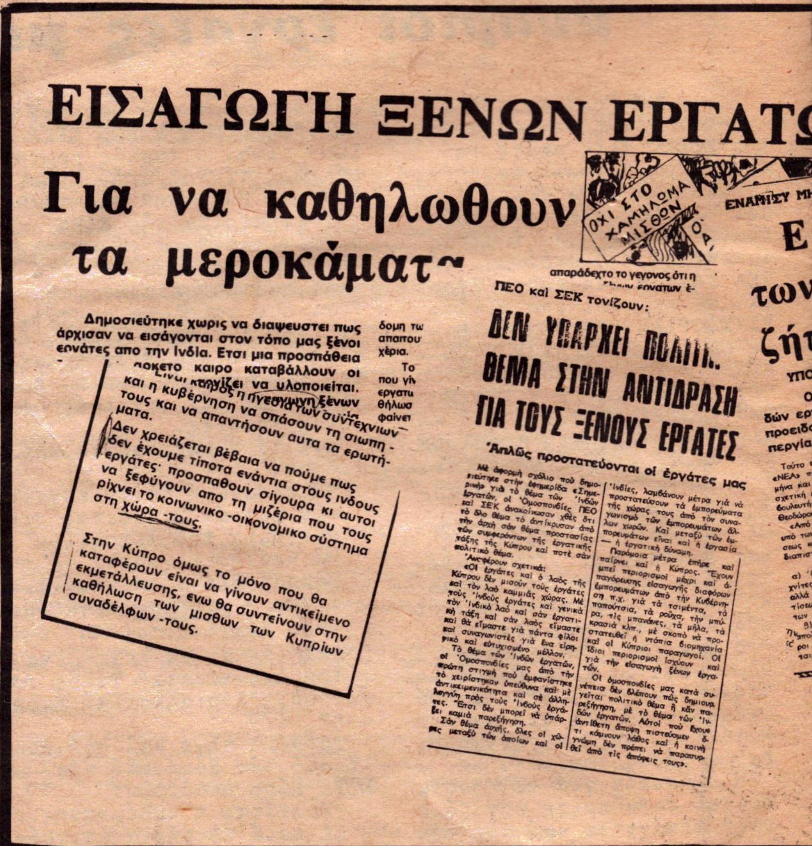
Και μετα οι "επιστημονικές" εξηγήσεις, μαρξιστικού μάλιστα τύπου:

"Σάν θέμα αρχής, όλες οι χώρες μεταξύ τών οποίων καί οι Ινδίες"(γιά νά μή νομίζουμε δηλαδή οτι αυτοί θά μάς φέρονταν καλύτερα;)"λαμβάνουν μέτρα γιά νά προστατέψουν τά εμπορεύματα τής χώρας τους από τό συναγωνισμό τών εμπορευμάτων άλλων χωρών. Καί μεταξύ τών εμπορευμάτων είναι καί η εργασία-η εργατική δύναμη. Παρόμοια μέτρα επήρε καί παίρνει καί η Κύπρος. Εχουν μπεί περιορισμοί μέχρι καί απαγόρευσης εισαγωγής διαφόρων εμπορευμάτων από τήν Κυβέρνηση π.χ. γιά τά τσιμέντα, τά παπούτσια, τά ρούχα, τήν μπύρα, τίς μπανάνες, τά μήλα, τά κρασιά κλπ, μέ σκοπό νά προστατευθεί η ντόπια βιομηχανία καί οι Κύπρια παραγωγοί. Οι ίδιοι περιορισμοί ισχύουν καί γιά τήν εισαγωγή ξένων εργατών. Συνεπώς οι Ομοσπονδίες δέν βλέπουν πώς δημιουργείται πολιτικό θέμα ή ακόμη καί παρεξήγηση" (Από τόν 'Φιλελευθερο τής 25/11).

■

Ας τά ξαναπάρουμε από τήν αρχή: Η ΕΔΕΚ μέ τά ΝΕΑ καί τόν βουλευτή της βγάζει στή φόρα ότι δουλεύουν 61 Ινδοί, ΞΕΝΟΙ, εργάτες στήν Κύπρο, μέ χαμηλους μισθούς καί κακές συνθήκες δουλειάς, μαζί μέ τήν ΕΔΕΝ τρομοκρατούν μέ προτάσεις όπως "απειλείται άμεσα ο Κύπριος εργαζόμενος", καί κατηγορούν τίς συντεχνίες ότι δέν κάνουν τίποτα γιά τό ζήτημα.

Μετα από ενάμιση μήνα οι συντεχνίες απαντάνε στήν πρόκληση 'κάνοντας κάτι'. Διώχνουν όποιους Ινδούς εργάτες θέλουν οι ίδιες επειδή "συναγωνίζονται" τούς Κύπριους εργάτες, ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΞΕΝΟΙ, βάζοντας τήν Κυβέρνηση νά εφαρμόσει ενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤ[Ω]

Για να καθηλωθουν τα μεροκάματ~

Δημοσιεύτηκε χωρις να διαψευστει πως άρχισαν να εισάγονται στον τόπο μας ξένοι εργάτες απο την Ινδία. Ετσι μια προσπάθεια ...

Δεν χρειάζεται βέβαια να πούμε πως δεν έχουμε τίποτα ενάντια στους ινδους εργάτες· προσπαθουν σίγουρα κι αυτοι να ξεφύγουν απο τη μιζέρια που τους ρίχνει το κοινωνικο-οικονομικο σύστημα στη χώρα-τους.

Στην Κύπρο όμως το μόνο που θα καταφέρουν είναι να γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης, ενω θα συντείνουν στην καθήλωση των μισθων των Κυπρίων συναδέλφων-τους.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΧΑΜΗΛΩΜΑ ΜΙΣΘΩΝ

απαράδεχτο το γεγονος ότι η ...

ΠΕΟ και ΣΕΚ τονίζουν:

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΘΕΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Άπλῶς προστατεύονται οἱ ἐργάτες μας

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΗ... Ε... των... ζήτ...

νόμο πού απαγορεύει νά δουλεύουν στή Κύπρο ξένοι εργάτες πού έχουν ειδικότητες τις οποιές έχουν καί Κύπριοι εργάτες

Τά ΝΕΑ καμαρώνουν πώς αυτά έσπρωξαν με τίς "αποκαλύψεις"τους σ'αυτό τό αποτέλεσμα. Η "Χαραυγή" θεωρεί ότι έτσι "διευθετείται κατάλληλα" τό πρόβλημα, ενώ η "Σοσιαλιστική Εκφραση " 'τηρεί σιγήν ιχθύος'

τι εργατες τι πατατες

Καί, τέλος, παίρνουμε τήν θεωρητική,ολοκληρωμένη εξήγηση από τήν ηγεσία τώνσυντεχνιών: Η εργατική δύναμη μάς λένε, είναι εμπόρευμα, όπως ακριβώς τά τσιμέντα καί οι πατάτες,καί πρέπει νά προστατευθεί από τό συναγωνισμό τών ξένων εμπορευμάτων(Οταν η παραγωγή ενός γεωργικού προϊόντος είναι τόσο μεγάλη πού κινδυνεύουν οι τιμές του, καίνε μιά ποσότητα. Μήπως οι συντεχνίες μας, μιά καί μας θεωρούν εξίσου εμπόρευμα με τίς πατάτες, εφαρμόσουν παρόμοια τακτική σέ περίοδο ανεργίας;).

Οπως ο κάθε βιομήχανος ειδών ένδυσης προσπαθεί νά εξάγει τά ρούχα που παράγει όπου μπορεί καί συγχρόνως βάζει τήν κυβέρνηση νά απαγορέψει τήν εισαγωγή ρούχων έτσι καί οι εργάτες μας πηγαίνουν όπου τούς δέχονται καί οι συντεχνίες μας βάζουν τήν κυβέρνηση νά απαγορέψει νά έρχονται καί νά δουλεύουν στήν Κύπρο ξένοι εργάτες. Η εργατιά στά τελλωνεία, καί η διεθνιστική εργατική αλληλεγγύη στούς πρωτομαγιάτικους λόγους τών ηγετών τών συντεχνιών μας.

εργατες ολου του κοσμου ενωθειτε

"...η ανάγκη τού παζαρέματος τής τιμής τής εργασίας με τόν καπιταλιστή πηγάζει από το γεγονός ότι οι εργάτες είναι υποχρεωμένοι νά πουλούν οι ίδιοι τόν εαυτό τους σάν εμπόρευμα. Αν υποχωρούσαν άνανδρα στήν καθημερινή σύγκρουσή τους με τό κεφάλαιο θά αποδείχνονταν ανίκανοι νά επιχειρήσουν ένα οποιοδήποτε πλατύτερο κίνημα...

Ωστόσο...οι εργατικές ενώσεις...αποτυχαίνουν ολοκληρωτικά στό σκοπό τους όταν περιορίζονται σέ ένα μικροπόλεμο ενάντια στά αποτελέσματα τού σημερινού συστήματος, αντί νά προσπαθούν ταυτόχρονα νά τό αλλάξουν, αντί νά χρησιμοποιούν τίς οργανωμένες δυνάμεις τους γιά...τήν οριστική κατάργηση του συστήματος τής μισθωτής εργασίας" (Κ. Μάρξ, 'Μισθός τιμή καί κέρδος')

"Η μισθωτή εργασία στηρίζεται αποκλειστικά στό συναγωνισμό ανάμεσα στούς ίδιους τούς εργάτες.Η πρόοδος τής βιομηχανίας... βάζει στή θέση τής απομόνωσης τών εργατών με τό συναγωνισμό, τήν επαναστατική τους συνένωση μέ τήν οργάνωση..."

"ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΝΩΘΕΙΤΕ" (Μαρξ, Εγκελς, 'Κομμουνιστ' , Μανιφέστο')

Οι εργάτες δέν είναι ιδιοκτήτες ενός εμπορεύματος ίδιου μέ όλα τά άλλα. Οι εργάτες είναι υποχρεωμένοι νά πουλάν οι ίδιοι τήν εργατική τους δύναμη σάν εμπόρευμα, αλλά τό συμφέρον τούς είναι νά πάψουν νά είναι αναγκασμένοι νά τό κάνουν.Νά καταργήσουν τό'σύστημα τής μισθωτής εργασίας' πού σημαίνει νά επιβάλλουν τό σοσιαλισμό σέ ολόκληρο τόν κόσμο, μέ τήν επαναστατική τους συνένωση, ξεπερνώντας τόν συναγωνισμό ανάμεσά τους, πού είναι αποτέλεσμα τής ίδιας τής μισθωτης εργασίας.

Δουλειά τών συντεχνιων είναι νά καταπολεμήσουν τά αποτελέσματα τού συναγωνισμού, είτε αυτός είναι ανάμεσα στούς εργάτες της ίδιας χώρας, είτε ανάμεσα σε εργάτες διαφορετικών χωρών. Οχι νά λένε νά οι συνάγωνιστές μας, άς τούς αντιμετωπίσουμε.

Νά ένα διαφορετικό είδος "αλληλεγγύης" από αυτό πού έδειξαν οι συντεχνίες καί οι υπόλοιποι:

"Ενεργώντας συμφωνα μέ την αρχη της αλληλεγγύης των εργαζομένων όλων των εθνών,η Ρωσική Σοσιαλιστική Ομόσπονδη Σοβιετική Δημοκρατία"(Τό τότε όνομα τής σημερινής ΕΣΣΔ)"αποδίδει πλήρη πολιτικά δικαιώματα ρώσου πολίτη στούς αλλοδαπούς πού διαμένουν στό έδαφος τής Ρωσικής Δημοκρατίας γιά λόγους απασχόλησης τους και οι οποίοι ανήκουν στήν εργατική τάξη ή στή αγροτιά πού δέν απασχολεί μισθωτή εργασία:καί εξουσιοδοτή τά τοπικά σοβιέτ νά παραχωρήσουν σέ αυτούς τούς ξένους, χωρίς καθόλου δυσκίνητες τυπικές διατυπώσεις, δικαιώματα ρώσου πολίτη".

Αυτά από τό πρώτο σύνταγμα τής μετεπαναστατικής Ρωσίας, τό 1918, αρθρο 20ο.Στή διάρκεια μιάς περιόδου πού ο κόσμος στή Ρωσία πέθαινε από πείνα, καί όλη η οικονομία ήταν καταστρεμένη.

πισω στην μικρη μας κυπρο,

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ - ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΕΣ ΣΑΣ, ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ. ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΤΕΣ

Η νίκη τών συντεχνιών ήταν απόλυτη καί γρήγορη. Στίς 14 τού Νιόβρη δημοσιεύτηκε η απαίτηση τών συντεχνιών νά διωχθούν οι Ινδδοί εργάτες, καί σέ έξη μόνο μέρες οι συντεχνίες είχαν ότι ζήτησαν. Κάτι πού δέν συμβαίνει συχνά στίς μέρες μας, άν κρίνουμε από τά τελευταία γεγονότα μέ τή σύμβαση τών οικοδόμων...

Ολόγος είναι ότι ο νόμος πού απαγορεύει τήν απασχόληση ξένων εργατών στήν Κύπρο έχει δύο όψεις.

Η μιά είναι αυτή πού αναφέρει η ανακοίνωση τών συντεχνιών:προστατεύει τούς ΚΥΠΡΙΟΥΣ εργάτες από τό συναγωνισμό φθηνότερων ΞΕΝΩΝ εργατών. Από αυτή τήν άποψη μοιάζει μέ μιά κατάκτηση τών ΚΥΠΡΙΩΝ εργατών, σάν ένα "κεχτημένο τους δικαίωμα" όπως έγραφε καί η Σοσ. Εκφραση. Μπορεί νά μήν είναι ιδιαίτερα διεθνιστικός ο νόμος καί η απαίτηση τών αριστερών κομμάτων καί τών συντεχνιών νά εφαρμοστεί, αλλά τουλάχιστον είναι ωφέλιμος γιά τούς εργάτες καί σίγουρα κακός γιά τούς εργοδότες πού δέν βρίσκουν έτσι εύκολα φτηνούς εργάτες

Αυτή είναι η αντίληψη πού κυκλοφορεί. Αλλά δέν βλέπει τήν δεύτερη όψη. Οτι ΑΥΤΟΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΩΦΕΛΕΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ-ΤΟΥΣ ΑΣΤΟΥΣ.

Η ωφέλεια δέν είναι άμεσα πρακτική. Ομως ο νόμος αυτός είναι ένα από τά σπουδαιότερα όπλα στό ιδεολογικό οπλοστάσιο τής άρχουσας τάξης. Στά πράγματα εκείνα πού δημιουργούν στήν εργατική τάξη εκείνες τίς ιδέες καί τις αντιλήψεις πού τήν κάνουν νά δέχεται μέ τή θέλησή της τήν εκμετάλλευσή της καί τήν συνέχιση τής εκμετάλλευσής της από τήν άρχουσα τάξη.

Γενικά ο νόμος βοηθάει στό δυνάμωμα τής αντίληψης ότι ο κόσμος είναι χωρισμένος σέ διάφορα έθνη, πού οι κάτοικοι του κάθε έθνους-κράτους έχουν διαφορετικά, αντίθετα μάλιστα, συμφέροντα από τούς κατοίκους τών άλλων εθνικών κρατών. Αρα πρέπει νά έχουν κάποια κοινά συμφέροντα μεταξύ τους ανεξάρτητα από τήν τάξη στήν οποία ανήκουν.Οχι εργάτες καί καπιταλιστές, αλλά Κύπριοι, Γερμανοί, Σύριοι κλπ.

Καί ειδικοτερα αυτός ο νόμος βοηθάει στό νά δυναμώνει η ιδέα ότι οι ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ επιχειρήσεις "ανήκουν" κατά κάποιο τρόπο καί στούς ΚΥΠΡΙΟΥΣ εργάτες, επειδή μόνο αυτοί έχουν τό δικαίωμα νά δουλεύουν σ'αυτές. Τούς"ανήκουν"δηλαδή μέ αποκλειστικότητα οι δουλειές σ'αυτές τίς επιχειρήσεις. Καί, σάν συμπέρασμα, έχουν συμφέρον καί οι ΚΥΠΡΙΟΙ εργάτες νά πηγαίνουν καλά οι ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ επιχειρήσεις σά σύνολο γιά νά προστατευθούν οι δουλειές τών"δικών" μας, τών ΚΥΠΡΙΩΝ εργατών.

Μέ λίγα λόγια, ο νόμος αυτός δυναμώνει εκείνο τό "οι επιχειρήσεις μας" πού τόσο συχνά ακούμε νά βγαίνει από τά στοματά εργατών πού όσο τούς ανήκει η ΣΙΕΛΛ άλλο τόσο τούς ανήκει η οποιαδήποτε Κυπριακή εταιρεία.

Τό 1921 έγινε στη Μόσχα τό πρώτο συνέδριο τής "Διεθνούς τών Κόκκινων Συνδικάτων" τών συνδικάτων πού υποστήριζαν τήν πολιτική τών νεαρών καί επαναστατικών κομμουνιστικών κομμάτων πού δημιουργήθηκαν μετά τήν νίκη τής εργατικής επανάστασης στή Ρωσία.

Στίς αποφάσεις τού συνεδρίου, περιγράφεται πολύ καθαρά αυτό τό φαινόμενο:

"Τό συνδικαλιστικό κίνημα ...έφερνε μερικά χαρακτηριστικά, πού...δώσαν δυνατότητα στήν αστική τάξη νά τά χρησιμοποιήση γιά τούς ταξικούς της σκοπούς

Αυτά τά χαρακτηριστικά είναι...τό εθνικιστικό καί πατριωτικό πνεύμα πού προέρχονταν από τή σύγχιση ανάμεσα στά συμφέροντα τής εθνικής βιομηχανίας καί κείνων τής εργαζόμενης τάξης."

(Η Διεθνής τών Κόκκινων Συνδικάτων, 1ο συνέδριο, Μόσχα 3-19 Ιούλη 1921. Εκδόσεις Πλανήτης)

...δεν φοβουμαι...

Αυτήν ακριβώς τήν'σύγχιση συμφερόντων' δυναμώνει ο νόμος γιά τήν απασχόληση ξένων εργατών, καί αυτή ακριβώς τήν συγχιση, τήν ίδια εποχή μέ τά γεγονότα μέ τούς Ινδούς εργάτες, προσπαθεί νά δυναμώσει καί ο Γ.Γ. τής ΠΕΟ, ο Ζιαρτίδης, μιλώντας στήν 11η Παγκύπρια Συνδιάσκεψη τής συντεχνίας ένδυσης-υπόδυσης τής ΠΕΟ:

"Δέν παραγνωρίσαμε ποτέ καί ούτε καί στο μέλλον θά παραγνωρίσουμε τό συμφέρον τής συνεχους ανάπτυξης τών βιομηχανιών μέ σα στίς οποίες ζούμε καί δουλεύουμε, δέν παραγνωρίσαμε ούτε θά παραγνωρίσουμε τό συμφέρον τής Κυπριακής οικονομίας γενικά...οι βιομηχανικοί κλάδοι στούς οποίους απασχολείστε εστήριξαν καί στηρίζουν τήν ανάπτυξη καί ευημερία τους πάνω στήν συναγωνιστική ικανότητά τους στήν εξωτερική αγορά...Δέν θά σας εισηγούμουν ποτέ ότι η συναγωνιστική ικανότητα τών βιομηχανιών μας πρέπει νά στηριχτεί σέ μεροκάματα πείνας. Οχι! Αλλά"(προσέξτε αυτό τό αλλά)"δέν φοβούμαι νά σάς συμβουλεύσω ότι όσον εξαρτάται από μάς, από τούς εργάτες από τό συντεχνιακό κίνημα, η συναγωνιστικότητα τής βιομηχανίας μας στίς εξωτερικές"(δηλαδή ΞΕΝΕΣ) "αγορές δέν πρέπει νά καταστραφεί...Χάσιμο τών εξωτερικών αγορών, ξέρετε τί θά σημαίνει:Ανεργία καί υποαπασχόληση..."(Εργατικό Βήμα,14/11/79)

Μέ λίγα λόγια, δέν φοβάται ο Ζιαρτίδης νά πεί στο στούς εργάτες νά μή ζητήσουν πολλά, δέν φοβάται η σημερινή ηγεσία τών συντεχνιών νά προτείνει θυσίες στούς εργαζόμενους,επειδή έχει τό επιχείρημα τής προστασίας τής"βιομηχανίας μας' από τό συναγωνισμο τών ΞΕΝΝΩΝ

Ενα επιχείρημα στό οποίο έρχεται ο νόμος γιά τήν απασχόληση ξένων εργατών νά επιβεβαιώσει θαυμάσια εκεί νό τό'μάς' πλάϊ στή βιομηχανία.

■

Γι'αυτό ο ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ δέν είναι κάποια ηθική αρχή τού εργατικού κινήματος, πού θά τού χρησιμεύσει σέ περίοδο πολέμου ή ακόμα καί σέ περιπτώσεις πού χρειάζεται μιά γενική συμπαράσταση από τούς ξένους λαούς, όπως σέ δικτατορίες ή εθνικοαπελευθεροτικά κινήματα. Αυτός ο διεθνισμός χαρακτηρίζει καί τούς δημοκράτες πατριώτες, πού θέλουν νά ζεί κάθε λαος καλά καί δίκαια στόν τόπο του,γιά νά μπορούν νά ζητούν τό ίδιο γιά τόν δικός τους τόπο.

Ο εργατικός,επαναστατικός διεθνισμός, προχωράει παραπέρα.

Δηλώνει καθαρά ότι"κατηγόρησαν τούς κομμουνιστές ότι θέλουν τάχα νά καταργήσουν τήν πατρίδα,τήν εθνότητα.Οι εργάτες δέν έχουν πατρίδα.Δέν μπορεί νά τούς πάρεις αυτό πού δέν έχουν" (Κομμουνιστικό Μανιφέστο)

Οχι μόνο επειδή στόχος του είναι ο διεθνής σοσιαλισμός,'αλλά καί επειδή όπως είδαμε οδιεθνισμός αυτός είναι τελικά απαραίτητος γιά νά πάνε μπροστά καί οι καθημερινοί αγώνες τής εργατικής τάξης, γιά ένα καθαρό καί συνεπές όχι στά καλέσματα γιά θυσίες γιά χάρη τής εθνικής οικονομίας, τού εθνικού αγώνα, καί ότι άλλου εθνικού σκεφτούν νά μάς πλασάρουν.

-ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΕΙΘΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΣΕ ΞΕΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΝΑ ΖΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

_ΚΑΜΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Οι υπογραμμίσεις στό άρθρο είναι παντού δικές μας.

"Οι κομμούνιστές διαφέρουν από τά άλλα εργατικά κόμματα μονάχα κατά τούτο:
1. Οτι από τή μιά, στούς διάφορους σέ εθνική κλίμακα αγώνες τών προλεταρίων, επισημαίνουν καί προβάλλουν τά συμφέροντα πού είναι κοινά σέ όλο τό προλεταριάτο καί ανεξάρτητα από τήν εθνότητα..."

(Μάρξ-Εγκελς,Κομμουνιστικό Μανιφέστο)

ΝΑ ΜΗ ΔΙΩΧΘΟΥΝ ΟΙ ΙΝΔΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Στό Βασιλικο δουλευουν στο χτισιμο εργοστασιου της Ελληνικης Μεταλλευτικης Εταιρειας 61 Ινδοι εργατες.

Ηρθαν με τη μεσολαβηση πράκτορα ο οποιος πληρώνεται απο την ΕΜΕ και πληρωνει με τη σειρα τους τους Ινδους.

Παίρνουν χαμηλούς μισθούς και μένουν πολλοί μαζί σε παράγκες μεταλλείου της ΕΜΕ.

Ολα αυτά βγήκαν στη φορά στην αρχή του Οκτώβρη σε κυπριακή εφημερίδα

Στις 9 του Νιομβρη οι συντεχνιες ΠΕΟ και ΣΕΚ αποφασισαν να "λύσουν το πρόβλημα" των Ινδων εργατών ζητώντας απο την ΕΜΕ "τον αμεσο επαναπατρισμο των Ινδών εργατοτεχνιτων" και προειδοποιώντας οτι "σε περιπτωση απασχολησης των ως ανω εργατοτεχνιτων θα λάβουν ολα τα ενδεικνυομενα μετρα, μη αποκλειομενης και της απεργιας, χωρις αλλη προειδοποιηση, για την περιφρουρηση των δικαιωματων των εργαζομενων του τοπου μας."

Ετσι, στις 19 του Νιοβρη, απολυθηκαν 8 εργατες, και οι συντεχνιες μεταλλωρυχων της ΠΕΟ και της ΣΕΚ ανάλαβαν να υποδειξουν μεσα σε 15 μερες ποιους αλλους θελουν να απολυθουν, και να"επαναπατρισθουν το ταχυτερο δυνατο ...οχι αργοτερα απο τις 31 Δεκεμβριου 1979" (Χαραυγη, 20/11/79)

ΓΙΑΤΙ ΗΡΘΑΝ ΕΔΩ ΟΙ ΙΝΔΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ;

Για τον ιδιο λογο που χιλιαδες Κυπριοι εργατες φυγαν το 74-75 και φευγουν ακομα στο εξωτερικο. Γιατι δεν μπορουν να τα βγαλουν περα στη χωρα τους.

Στην Ινδια η κατασταση ειναι πολυ χειροτερη απο εδω. Ανεργια, μισθοι πεινας για τους τυχερους που δουλευουν, ο κοσμος κοιμαται στο δρομο.

Οι περισσοτεροι απο τους Ινδουςεργατες στην Κυπρο στελνουν ολοκληρο σχεδον τον μισθο τους στην Ινδια, για να μη πεθανουν απο τη πεινα η οικογενεια τους.

Εδω, τους φοβουνται ολους. Την εταιρεια καί τον πρακτορα που τους διωχνουν οποτε θελησουν, και τις συντεχνιες των Κυπριων εργατων! Και ομως προτιμουν αυτη την κατασταση και τις παραγκες της ΕΜΕ παρά να γυρισουν, Γιατι να κυνηγαν οι συντεχνιες μας αυτους τους εργατες;

ΤΟΥΣ ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΞΕΝΟΙ

Οι συντεχνιες λενε οτι ειναι ετοιμες ακομα και να απεργησουν για να τους διωξουν επειδη:

-Λενε οτι "οι οροι εργασιας τους και οι απολαβες τους ειναι υποδιεστερες των υφισταμενων στην εταιρεια και κατ επεκταση στην εργατικη αγορα της Κυπρου, γεγονος που καταστρατηγει συλλογικες και διεθνεις συμβασεις" (Ε.Β. 14/11)

Αντι να κάνουν απεργία για να τους διωξουν θαπρεπε να παλεψουν για να κερδίσουν ίσους μισθούς και συνθήκες δουλειάς γι αυτούς τους εργάτες.

-Λενε οτι "οι εν λόγω εργατοτεχνίτες δεν ειναι "σπεσιαλιστ"(ειδικευμένοι) αλλα της ιδιας τεχνικης κτάρτισης η και υποδιέστερης των Κυπριων εργαζομένων"(Ε.Β. 14/11)

Τους διώχνουν λοιπόν επειδη υπάρχουν και ΚΥΠΡΙΟΙ εργατες που μπορούν να κανουν τις δουλειές τους. Επειδη "κλεβουν" τις δουλειές των ΚΥΠΡΙΩΝ εργατων.

Μα καθε εργάτης "κλέβει" τη δουλειά καποιοων αλλων μεσα σε αυτη την κοινωνια. Κάθε ανεργος φοβάται μην "του παρει" την "καλη δουλειά" που δημοσιευτηκε στην εφημερίδα, κάποιος άλλος. Οι γυναίκες πληρώνονται λιγότερα και "κλέβουν" τις δουλειες των ανδρων, οι ανήλικοι πληρωνονται λιγοτερο απο γυναικες και ανδρες και "κλεβουν" τις δουλειες και των δυο. Η μονη διαφορα των Ινδων εργατων απο ολους αυτους ειναι οτι ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΥΠΡΙΟΙ, οτι ΕΙΝΑΙ ΞΕΝΟΙ. αι γι αυτο και μονο το λογο οι συντεχνιες αποφασισαν να τους διωξουν απο τη Κυπρο, αδιαφορωντας για το τι σημαινει γι αυτους τους εργατες η απολυση τους.

ΑΝ ΜΑΣ ΕΚΑΝΑΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΩΣ ΘΑ ΜΑΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΝ;

Χιλιαδες Κυπριοι πηγαινουν να δουλεφουν εξω, ιδιαιτερα το '74-75. Στις Αραβικες χωρες, στην Αγγλια, Βουλγαρια, Ελλαδα, Τσεχοσλοβακια, Αυστραλια. Εκει δεν "κλεβουν" τις δουλειες των ντοπιων; Πως θα τους φαινονταν αν ξεσηκονόνταν οι εργατες εκειζητωντας να τους διωξουν;

Στην Αγγλια, το ρατσιστικο κομμα "Εθνικο Μετωπο"σκοτωνει μαυρους εργατες και απαιτει να φυγουν οι ξενοι και οι Κυπριοι, λεγοντας οτι παιρνουν τις δουλειες των Αγγλων.

Άν οι ιδιες οι συντεχνιες μας διωχνουν ξενους εργατες απο τήν Κυπρο, αυτο ειναι το καλυτερο επιχειρημα που χρειαζεται το "Ε.Μ." για τη φασιστικη-ρατσιστικη πολιτικη και τρομοκρατια του.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Οι Ινδοι εργατες δεν ειναι ουτε απεργοσπαστες, ουτε αρνηθηκαν να γινουν μελη των συντεχνιων μας. Οι συντεχνιες μας θαπρεπε να τους προστατευσουν και οχι να τους διωχνουν. Εναν εχθρο εχουν οι εργατες, σεοποια χωρα και αν προερχονται, τους εργοδοτες. Οι συντεχνιες μας θαπρεπε να προστάτευουν ολους οσους εργάζονται στην Κυπρο.

Οτι δεν καναν οι συντεχνιες, πρεπει να το κανουμε εμεις οι εργαζομενοι.

ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΕΔΩ, ΝΑ ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΣΗ ΠΛΗΡΩΜΗ ΚΑΙ ΟΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΤΟΥΣ,ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΦΕΡΕ ΚΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ. ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΑ ΙΣΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΝ ΕΡΓΟΔΟΤΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ.

-Για να μη ντρεπονται οι Κυπριοι εργατες στο εξωτερικο να ζηταν υποστηριξη και βοηθεια απο τις συντεχνιες εκει.

-Γιατι κανε τι που διασπα τους εργατες σε ανδρες και γυναικες, σε καλοπληρωμενους και κακοπληρωμενους, σε παλιους και καινουργιους στην επιχειρησή, σε ΚΥΠΡΙΟΥΣ και ΞΕΝΟΥΣ, ειναι οπλο στα χερια των εργοδοτων εναντιον μας.

-Γιατι αν οι συντεχνιες μας διωχνουν τους ξενους εργατες, θα ειναι σαν να λενε οτι για τα χαμηλα μεροκαματα και την οποια ανεργια εμφανιστει φταινε και οι ξενοι εργατες, οτι για την ανεργια φταινε και εργατες και οχι μονο οι εργοδοτες. Γιατι κατι τετοιο μπορει να εξελιχτει, ειτε το θελουν ειτε οχι οι συντεχνιες, σε ρατσισμο.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΘΟΥΜΕ. Γραφοντας γραμματα και μαζευοντας υπογραφες εκει που δουλευουμε, στελνοντας τα στη συντεχνια μας και στις εφημεριδες. Διαμαρτυρομενοι στον εμμισθο, μιλωντας στους αλλους εργατες, και μεοποιο αλλο τροπο σκεφτουμε. Και ΠΡΕΠΕΙ να τους υποστηριξουμε.

20 Νιοβρη 1979 Ομαδα "Εργατικη Δημοκρατια"

ΓΥΝΑΙΚΕΣ:ΜΙΣΘΟΙ ΚΑΤΑ 45% ΠΙΟ ΧΑΜΗΛΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ

Δημοσιεύουμε σήμερα ενα πίνακα μισθών οπως είναι στην τελευταία εκθεση του τμήματος στατιστικής για τα μεροκάματα και μισθούς οπως είναι το 1978:

	ΟΛΙΚΟΝ		
Μηνιαίος μισθός	Ολικόν	Αντρες	Γυναίκες
Κάτω των £50	4.8	0.6	14.6
£50-99	29.2	17.6	55.6
£100-149	31.5	38.5	15.2
£150-199	16.3	19.3	9.4
£200-249	8.0	10.0	3.4
£250-299	4.4	5.7	1.2
£300 και ανω	5.8	8.0	0.6

Στην ίδια έκθεση αναφέρεται πως ο μέσος μισθος για τις γυναίκες είναι κατα 45% πιο χαμηλός απ΄αυτό των αντρών.

Το όλο θεμα ισως να μην χρειάζεται καν σχόλιο οσον αφορα το πόσο χαμηλά είναι τά μεροκάματα στην Κύπρο και ειδικά των γυναικών.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

-Ποιός μίλησε γιά ίσες ευκαιρίες;

-Σίγουρα όχι ή Τράπεζα Κύπρου αφού μάλιστα φαίνεται νά θέλει νά κάνει καί διαφήμηση τής πολιτικής διακρίσεων πού ακολουθεί σέ βάρος τών γυναικών.

Χαρακτηριστική είταν ή ανακοίνωση αυτής τής Τράπεζας πρίς λίγους μήνες στόν κυπριακό τύπο γιά:

"Προκήρυξη διαγωνισμού γιά τήν πρόσληψη περιορισμένου αριθμού αρρενων υπαλλήλων."

Τά προσόντα πού ζητούνται τά διαθέτουν και γυναίκες κι όμως ή τράπεζα επιμένει στους άντρες και μάλιστα στους αντρες κάτω των 27 χρόνων (και στήν ηλικία διακρίσεις).

Η Τραπεζα Κύπρου δέν σταματά εδω τις διακρίσεις. Πρίν λίγο καιρό είχε μιά άλλη ανακοίνωση στις εφημεδες:

"για διαγωνισμο για την πρόσληψη χειριστριών μηχανών"

όπου τώρα στα προσόντα καί προυποθέσεις συμμετοχής έμπαινε πως οι υποψήφιες επρεπε να είναι άγαμες και ηλικίας κάτω των 25 ετών.

Σε παρόμοιο διαγωνισμό της ίδιας τράπεζας στίς γραπτές εξετάσεις κάλεσαν τίς παντρεμένες να αποχωρήσουν απο την αίθουσα. Δυό κοπέλλες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την αίθουσα των εξετασεων.

Ετσι οι διακρίσεις πού γίνονται σε βάρος των γυναικών απο την Τράπεζα Κύπρου είναι ποικίλες. Απο τό οτι για πολλές θέσεις δεν προσλαμβάνει γυναίκες μεχρι το οτι οταν προσλαμβάνει γυναίκες για αλλες θέσεις βαζει ένα σωρό επιπρόσθετα προβλήματα οπως αυτά πού αναφέρτηκαν πιό πάνω.

Αυτή η πολιτική είναι εξευτελιστική, αντιγυναικεία καί γενικά αντεργατική. Είναι κατι που εξοργίζει καθε εργαζόμενη γυναίκα αλλά καί γενικά καθε εργαζομενο.

Ζούμε στην Κύπρον μια κατάσταση οπου η εργατική ταξη ετσι κι αλλοιως αντιμετωπίζει μια σειρά προβλημάτων με χαμηλά μεροκαματα, πολλές ώρες δουλειάς, κακές συνθήκες. Γιά τις εργαζόμενες γυναίκες αυτά τα προβλήματα είναι διπλά. Κακοπληρωμένες δουλειές και έλλειψη ευκαιριών. Σέ τελική ανάλυση όλα αυτά επηρεάζουν την εργατική τάξη σαν σύνολο.

Γι αυτό και θα αντιπαλέψουμε αυτά τά προβλήματα σαν εργαζόμενες γυναίκες σέ συνεργασία με τους υπολοιπους εργαζόμενους. Η εργασία είναι δικαίωμα του καθε ανθρώπου χωρίς νά υπάρχουν οποιαδήποτε εμπόδια η διακρίσεις.

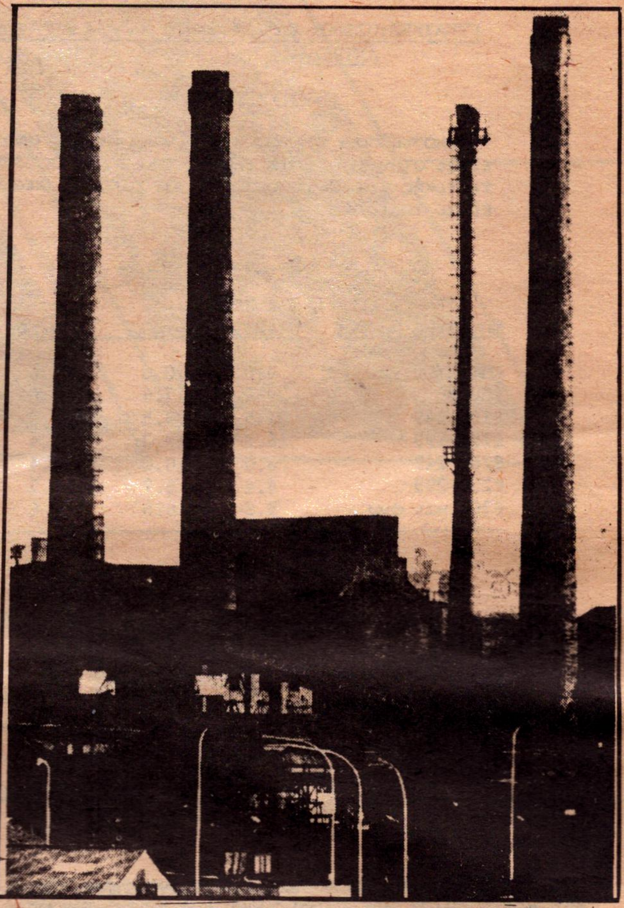
Στήν Αγγλία για παράδειγμα οί εργαζόμενοι με τον αγωνα τους ανάγκασαν το κράτος νά περάσει νόμους πού να εμποδίζουν οποιεσδήποτε διακρίσεις λόγω φύλου καί φυλής. Ετσι ανακοινώσεις οπως αυτές της Τράπεζας Κύπρου δεν μπορούν να δημοσιεύονται στίς εφημερίδες ούτε νά ακολουθείται μια τέτοια πολιτική.

Και εμείς σαν εργαζόμενοι στην Κύπρο εχουμε την δυνατότητα να παλεψουμε και να αναγκάσουμε τους εργοδότες και τό κράτος νά σταματήσουν τις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών αλλά και οποιουδήποτε αλλου κομματιού της εργατική τάξης.

ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ '80

φτώχεια

...εργοστάσια πού δέν λειτουργούν

Η Δεκαετία του 70 πέρασε στην ιστορία του καπιταλισμού σαν η δεκαετία της κρίσης μετά απο πολλα χρόνια σταθερότητας. Το σενάριο θυμίζει εποχές που ο καπιταλισμός περνούσε απο την μια κρίση στην άλλη.

Τι είδος κρίσης είναι,
Τι εξέλιξη θα έχει στη δεκαετία του 80,
Πως θα επηρεάσει τις ζωές μας;

Η οικονομική κρίση είναι το αποτέλεσμα της ακρίβειας στο πετρέλαιο και της έλλειψης ενεργείας.

Λάθος.

Η ακρίβεια στο πετρέλαιο το 1973 έδωσε την ευκαιρία στην κρίση να εμφανιστεί. Ομως μέχρι το 77-78 η τιμή του πετρελαίου έπεσε σε πραγματικές τιμές γύρω στο 40% χωρίς αυτό να σταματήσει τη κριση ή την αύξηση στες τιμές.

Οσον αφορά τις πηγές ενέργειας υπάρχουν σε πολύ περισσότερο βαθμό απο οτι χρειάζεται. Σύμφωνα με μιά έρευνα ο κόσμος χρησιμοπιά σήμερα ενέργεια που αντιστοιχά σε 6 δισεκατομύρια τόνους πετρέλαιο τον χρόνο. Τα αποθέματα που υπάρχουν σε πετρέλαιο γκαζι και άλλα συναφή και κάρβουνο είναι μεταξύ 7,500 και 7,800 δισεκατομύρια τόνους. Ομως αυτά μένουν ανεκμετάλευτα γιατί οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους δεν βρίσκουν τόσο κερδοφόρα την εκμετάλευση τους οσο θάθελαν.

Η αιτία της κρίσης είναι ο ιδιος ο καπιταλισμός.

Δεν είναι αυτό απλή συνθηματολόγηση.

Οχι είναι η ουσία της κρίσης. Στον κόσμο σήμερα η παραγωγή ελέγχεται απο μια πολύ μικρή μειοψηφία του πληθυσμού οργανωμένη σε εταιρείες. Αυτές οι εταιρείες ανταγωνίζονται καθημερινά μεταξύ τους και προσπαθεί η μια να εξοντώσει οικονομικά την αλλη. Κίνητρο τους και μέτρο της επιτυχίας τους είναι τα κέρδη.

Οταν τα κέρδη δεν είναι ψηλά ο καπιταλισμός πέφτη σε κρίση. Συμβαίνει επειδή δεν υπάρχει καθόλου σχεδιασμός της παραγωγής και επειδή στηρίζεται στη τάση των διαφόρων καπιταλλιστών για κέρδη. Δεν υπάρχει ουτε μπορει να υπάρξει μηχανισμός που θα συντόνιζε και θα σχεδίαζε τη παραγωγή, την διανομή των πρώτων υλων, τες επενδύσεις, το εργατικό δυναμικό.

Σε περιόδους οικονομικής ανάπτυξης ο κάθε καπιταλιστής προσπαθεί να εκμεταλευτεί τη κατάσταση για να βγάλει μεγαλύτερα κέρδη. Αυτό φέρνει μια αλυσιδωτή και συνεχή αύξηση στις τιμές των πρώτων υλων, των αγαθών, των μισθών.

Σχηματικά λειτουργεί ως εξής.

Υπάρχει μεγάλη ζήτηση στη αγορά και αυξάνονται οι τιμές των πρώτων υλων, Αυξάνονται οι τιμές των αγαθών ακόμα παραπάνω και οι εργαζόμενοι παίρνουν αυξήσεις για να διατηρήσουν το βιοτικό τους επίπεδο ή προσπαθούν να το διατηρήσουν. Οι συνεχείς αυτές αυξήσεις στις πρώτες υλες τα αγαθά και τους μισθούς δημιουργούν περισσότερες αυξήσεις και ουτω καθεξής Δημιουργήται ετσι πληθωρισμός.

■

Σε αυτό το σημείο μερικοί καπιταλιστές βλέπουν οτι δεν τους συμφέρει να συνεχίσουν και κλείνουν τα εργοστάσια. Αυτο πάλι δημιουργεί μια αλυσιδωτή επίδραση στην υπόλοιπη παραγωγή. Πέφτει ανεργία και λιγοστεύει η ζήτηση και επιδρά ακόμη περισσότερο στην παραγωγή. Αυτή είναι η κατάσταση που δημιούργησε την κρίση στη δεκαετία του 70.

■

Αν ομως δεχτούμε χαμηλούς μισθούς οι καπιταλιστές θα κερδίζουν και θα συνεχίσουν την παραγωγή. Αυτό δεν θα βοηθήσει. Αντίθετα χαμηλά μεροκάματα σημαίνει χαμηλή αγοραστική ικανότητα και λιγότερη ζήτηση. Δηλαδή ακόμα χειρότερα.

Ο καπιταλισμός όμως ξεπερασέ χειρότερες κρίσεις. Δέν θά τή ξεπεράσει καί αυτή...

Μπορεί να υπάρξουν μικρές περίοδες ανάπτυξης. Αλλά χρόνια σταθερότητας ανήκουν στο παρελθόν. Οι περίοδες κρίσεις θα είναι πιο μεγάλες και πιο βαθιές.

Προηγούμενα ενας τρόπος που ο καπιταλισμός ξεπερνούσε τη κρίση ηταν η χρεωκοπία ορισμένων εταιρειών που βοηθούσε αυτές που επιζούσαν να αναπτυχθούν. Αλλά σήμερα οι μεγάλες εταιρείες είναι τεράστιες. Η χρεωκοπία μιας απο αυτές μπορεί να παρασύρει μαζί και άλλες. Πολλές φορές η καταστροφή μιας εταιρείας δημιουργά κινδύνους για ολοκληρη την οικονομία μιας χώρας.

Αν πάρουμε για παράδειγμα την Ιταλία. Θα βοηθούσε στην αγορά αυτοκινήτων αν καταστρεφόταν η ΦΙΑΤ.

υμως σε τέτοια περίπτωση άλλες εταιρείες που παράγουν εξαρτήματα για την ΦΙΑΤ θα κινδυνεύουν μαζί της, και η οικονομία της Ιταλίας θα καταστρεφόταν. Μαζί της θα καταστρέφονταν και οι θυγατρικές της ΦΙΑΤ σε αρκετές χώρες που θα είχε την ιδια επίδραση στις οικονομίες τους.

...Προϊόντα πού δέν πουλιούνται

Ενας αλλος παράγοντας είναι το ποσοστό του κέρδους. Οι καπιταλιστές συνεχίζουν να παράγουν ή οχι σύμφωνα με το πόσο κέρδος βγάζουν αλλά σύμφωνα με το ποσοστό κέρδους. Δηλαδή συγκρίνοντας τα ολικά κέρδη με τις ολικές επενδύσεις. Τα τελευταία ομως χρόνια παρόλο που τα ολικά κέρδη αυξήθηκαν το ποσοστό πέφτει. Αυτό συμβαίνει γιατί η λογική του συναγωνισμού τις υποχρεώνει να γίνουν μεγάλες και πιο μοντέρνες αυξάνοντας ετσι τις επενδύσεις σε πανακριβη τεχνολογία. Το αποτέλεσμα είταν να πέσει το ποσοστό κέρδους . Αυτό συνέβηκε σε πολλές απο τις αναπτυγμένες χώρες τα τελευταία χρόνια.

Αυτοί οι παράγοντες εμποδίζουν το σύστημα να ξεπεράσει τη κρίση του εκτός απο πολύ μικρές περίοδες που θα ακολουθούνται απο ακόμα πιο βαθειές κρίσεις.

Αυτό το μέλλον μας επιφυλάσει η δεκαετία του 80.

μικρη κυπρος

Είναι ίσως έτσι γιά τίς άλλες χώρες. Δέν μπορούμε εμείς στήν Κύπρο νά προστατεύσουμε τήν οικονομία καί νά τήν κάνουμε συναγωνιστική;

Οτι και να κάμουμε δεν μπορούμε να ξεφύγουμε. Οσο πιο μικρή και εύθραυστη είναι η οικονομία τόσο πιο βαριά θα είναι η κρίση. Αν δεχτούμε χαμηλά μεροκάματα δεν θα εμποδίσουμε τις αυξήσεις στις πρώτες υλες, την τεχνολογία και στα εισαγόμενα αγαθά.

Ετσι τα προϊόντα θα είναι πάλι ακριβά, η αγοραστική μας ικανότητα χαμηλή και η ζητήση στην αγορά πιο μικρή. Αλυσιδωτά θα επιδράσει στις επιχειρήσεις που ασχολούνται με την εσωτερική αγορά. Θά τις κλείσει ή θα μειώσει τις δραστηριότητες τους, θα πέσει ανεργία με ακόμα χειρότερα αποτελέσματα.

■

Με τις εξαγωγές πάλι δεν λύνουμε τίποτε. Πολλές απο τις αγορές θα εξαφανιστούν και ο συναγωνισμός θα είναι μεγαλύτερος. Ετσι ακόμα καί στη περίπτωση που πέφτουν τα έξοδα παραγωγής των κυπριακών προϊοντων δεν μπορούν να συναγωνιστούν.

Αν υπάρξει περίπτωση που οι κυπριακές εταιρείες συμπιέσουν τις τιμές, άλλες εταιρείες σε άλλες χώρες θα λιγοστέψουν την παραγωγή τους θάχει ανεργία και θα πέσουν τα μεροκάματα. Αυτόματα μπαίνουν ξανά στο συναγωνισμό.

Το μόνο που θα καταφέρνουμε σε τέτοια περίπτωση είναι να δημιουργήσουμε ανεργία αλλού και χαμηλά μεροκάματα για μας.

■

Αλλά ας υποθέσουμε οτι η κυβέρνηση επιβάλλει φόρους και δασμούς για να προστατευτεί η κυπριακή αγορά. Οι εταιρείες που εξάγουν στη Κύπρο λιγοστεύουν την παραγωγή και απολύουν τους εργάτες τους. Σε αντίδραση και άλλες χώρες κάνουν το ίδιο. Τα κυπριακά προϊοντα δεν πουλιούνται και απολύονται εργάτες.

διεθνες

Ο Καπιταλισμός είναι ενα διεθνές σύστημα. Κάθε χώρα οσο μικρή ή μεγάλη κι αν είναι δεν μπορεί να ξεφύγει.

Ειτε το θέλουμε είτε οχι η δεκαετία του 80 μας επιφυλλάσει ανεργία, πτώση του βιοτικού επιπέδου και σε μερικές χώρες πείνα και πόλεμο.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΛΥΣΗ ;

Η καταστροφή του καπιταλισμού και αντικατάσταση του με σοσιαλισμό σε ολοκληρο το κόσμο.

Είναι εύκολο ομως να το πούμε παρά να το κάνουμε. Η αλλάγη δεν γίναται απο μόνη της. Χρειάζονται μάζες να παλέψουν για να γίνει.

Ομως μπορούμε κάτι να κάνουμε. Μέσα στη δυστυχία που θα δημιουργήσει η κρίση αρκετοί εργαζόμενοι θα είναι ευαίσθητοι σε νέες ιδέες.

■

Οι οικονομικοί αγώνες ενάντια στις θυσίες θα ανεβάσουν την μαχητικότητα και την αυτοπεποίθηση των εργαζομένων. Αν παλέψουμε για την ανάγκη αυτών των αγώνων και για το ξάπλωμα των σοσιαλιστικών ιδεών. Θα βοηθήσουμε να δημιουργηθεί η βάση του κινήματος που θα ανατρέψει τον καπιταλισμό.

δημοκρατια των εργατων

Η δημοκρατία τών εργατών δέν είναι ένα σχήμα λόγου.

Μιά τέτοια δημοκρατία έχτισαν οι ρώσοι εργάτες καί αγρότες μέ τίς επαναστάσεις τού 1917, καί τή κατοχύρωσαν μέ τό σύνταγμα τού 1918, τού πρώτου συντάγματος τής σοβιετικής Ρωσίας.

Τά δύο άρθρα από τό σύνταγμα πού υπάρχουν στό κέιμενο, δέιχνουν ακόμα καί από μόνα τους αρκετά καθαρά τί σημαίνει μιά εργατική δημοκρατία.

Αρθρο 65: Αφαιρείται τό δικαίωμα τού εκλέγειν καί εκλέγεσθαι από τά παρακάτω άτομα:

α) Ατομα πού απασχολού μισθωτή εργασία μέ σκοπό τό κέρδος.

β)Ατομα πού ζούν από πόρους πού προέρχονται από μή κερδισμένα εισοδήματα, όπως από τόκους, κέρδη επιχειρήσεων, έσοδα από ακίνητα, κλπ.

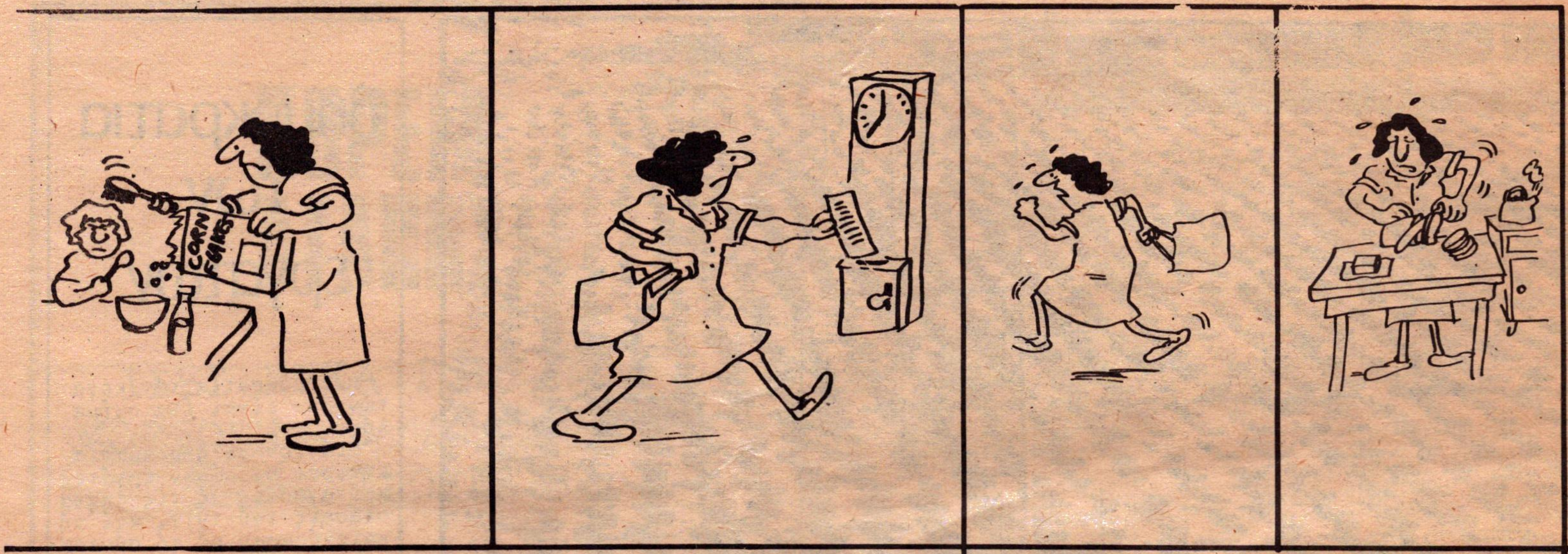
γ)Ιδιώτες έμποροι καί εμπορικοί μεσάζοντες.

δ)Μοναχοί καί κληρικοί

ε)Υπάλληλοι καί πράκτορες τής πρώην αστυνομίας τού ειδικού σώματος τής χωροφυλακής καί τού μυστικού πολιτικής αστυνομίας, καθώς καί μέλη τής πρώην αυτοκρατορικής οικογένειας...

Αρθρο 78: Οιέκλογείς πού εξέλεξαν αντιπρόσωπότους στό Σοβιέτ έχουν τό δικαίωμα νά τόν ανακαλέσουν τήν οποιαδήποτε στιγμή καί νά διενεργήσουν καί νούργιες εκλογές, συμφωνα μέ τούς γενικούς κανονισμούς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

σε ελευθερη μεταφραση

Βέβαια με μιά πρώτη ματιά τό μέρος αυτό τής ομιλίας τού Καραμανλή δέν φαίνεται νά δημιουργεί προβλήματα.
Ας μή ξεχνάμε όμως τόν διπλωματικό τρόπο πού μιλούν οι αστοί πολιτικοί.

Νά τί περίπου εννοεί:

"Πάντως η Ελληνοκυπριακή πλευρά οφείλει νά προσέλθει στόν διάλογο ομονοούσα καί επιδιώκουσα λύση εθνική. Καί όταν λέγω εθνική, εννοώ λύση απαλλαγμένη από κομματικάς προκαταλήψεις.

Καί νά τήν επιδιώξει κατά τρόπο σαφή καί συγκεκριμμένο γιά να έχει τήν συμπαράσταση όλων εκείνων πού θέλουν νά υποστηρίξουν τό δίκαιο.

Καί πέραν αυτού θά πρέπει αν υπάρξουν ευκαιρίες προωθήσεως του θέματος νά μή απολεσθούν λόγω εσωτερικών διενέξεων όπως συνέβη στό παρελθόν..."

Η Ελληνοκυπριακή αστική πρέπει νά πάει στό διάλογο ενωμένη καί μέ κοινό πρόγραμμα (όχι όπως σήμερα πού είναι χωρισμένη σέ ΔΗ.ΚΟ. καί ΔΗ.ΣΥ.) καί πρέπει νά επιδιώξει μιά λύση πού νά εξυπηρετεί καί τά δικά μας συμφέροντα τών Ελλήνων αστών.
Πρέπει νά υποβάλλει προτάσεις συγκεκριμμένες καί τέτοιες ώστε νά υποστηριχτεί από τίς άλλες χώρες πού έχουν συμφέροντα στήν περιοχή. Πάντως μπορεί νά βρή κανείς ένα συνδιασμό πού νά μας βολεύει καί εμας καί μερικούς από αυτούς.
Καί προσέξτε, σε περίπτωση πού οι σύμμαχοί μας σάς υποβάλλουν σχέδια γιά λύση μή χάσετε την ευκαιρία όπως την άλλη φορά επειδή είσαστε διαιρεμενοι καί δέν μπορούσατε νά αναγκάσετε τό λαό νά τίς δεχθεί.

ΤΖΟ ΧΙΛΛ ενας αμερικανος επαναστατης

Στήν Κύπρο ο πολύς κόσμος έχουμε συνηθίσει νά αντιμετωπίζουμε τόν κόσμο χωρισμένο σέ έθνη καί νά μή βλέπουμε ταξικούς διαχωρισμούς ιδιαίτερα μέσα στίς δυνατές ιμπεριαλιστικές χώρες.
Στά τελευταία τριαντα χρόνια η ΗΠΑ έχουν αναπτυχθεί σέ μιά τεράστια ιμπεριαλιστική δύναμη καί η επεμβαση τής στίς διάφορες χωρες βοήθησε νά δημιουργηθεί ένα αντιαμερικάνικο αίσθημα <u>ενάντια σ΄όλους τούς αμερικάνους</u>.
Όμως η Αμερικανικη κοινωνία έχει νά δείξει πολλούς αγώνες ενάντια στήν καταπιεση, τήν εκμεταλευση καί γιά μιά καλύτερη ζωή.
Εχει αναδείξει μεγάλους ήρωες τού εργατικού κινήματος που εδωσαν τήν ζωή τού παλευοντας εναντια στήν βάρβαροτητα τού καπιταλισμού καί γιά τήν επικρατηση τού παγκοσμιου σοσιαλισμού.
Ο Τζό Χίλλ ήταν ένας από αυτούς τούς ήρωες. Εκτελεστηκε στίς 19 τού Νιόβρη τό 1916.
Ηταν ένας επαναστατης που χρησιμοποίησε τό ταλέντο του σάν ποιητής γιά νά γράφει τραγουδια γιά τίς μάζες. Αν καί ήταν στελεχος στήν συντεχνία "Βιομηχανικοί εργάτες τού κοσμου" έχει μείνει στήν ιστορία σάν ένας από τούς μεγαλυτερους ποιητές τού εργατικού κινηματος.
Λέει:" ..Εάν καποιος μπορεσει νά τραγουδησει μερικές κοινές απλές αληθειες καί νά τις ντύσει ευχαριστα έτσι που νά φυγει η πεζοτητα απο τα λόγια αυτά, θά μπορεσει νά πλησιασει ένα μεγαλύτερο αριθμό εργατών πού δέν εχουν τίς ικανότητα ή τό ενδιαφερον γιά νά διαβάσουν ένα βιβλιο ή ενα αρθρο πάνω στα οικονομικά."
Λίγο πρίν οδηγηθή στό εκτελεστικο αποσπασμα έγραφε σ'ένα συντροφο του.
"...Πεθαίνω σάν αληθινός επαναστατης.Μήν χασετε τόν καιρό γιά νά μέ κλάψετε. Οργανώστε..."
Στήν κηδεία του χιλιάδες εργάτες πήραν μέρος όχι κλαίοντας αλλά τραγουδόντας τά τραγουδια του.

Παπάδες μακρυμάλληδες
βγαίνουν κάθε βράδυ
Προσπαθούν να μας πούν
ποιό το σωστό και
ποιό το λάθος
Μα σαν τους μιλήσουμε
για φαϊ
Μας απαντούν τόσο γλυκά
Θα φάτε όπου νάναι
εκεί στα επουράνια,
(πάνω εκεί, πολύ ψηλά)
Δουλειά και προσευχή
και ζωή στο φαθί
Πεθαίνοντας θα φάτε
και του πουλιού το γάλα
(Αυτό δα είναι αλήθεια)

συντεχνιακα θεματα

δημοκρατια στις συντεχνιες

Κάθε συνδικαλιστής θά συμφωνούσε πώς έχει μεγάλη σημμασία η δημοκρατική λειτουργία καθε συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Μόνο μέ την εφαρμογή εσωτερικής δημοκρατίας θά εκφράζει πραγματικά η συντεχνία τούς εργαζόμενους και θά παλεύει για τή λυση τών καθημερινών τούς προβλημάτων.

Δυστυχώς ομως η έννοια τής συνδικαλιστικής δημοκρατίας έχει περιοριστεί στίς περισσοτερες συντεχνίες μας μόνο στήν επιφάνεια. Βλέπουμε συγκεντώσεις που τό αποτέλεσμα είναι προαποφασισμένο και όχι σπάνια οί εκλογές ιδιαίτερα για τοπικες επιτροπές είναι τυπικές ή καί ανύπαρκτες.

Η συνελευση τών τυπογραφων(ΠΕΟ καί ΣΕΚ) που εγινε τόν περασμένο Δεκεμβρη δίνει χαρακτηριστικα τήν ελλειψη ουσιαστικής δημοκρατίας.

Τό θέμα τής συνέλευσης ηταν η ανανεωση τών συλλογικών συμβασεων γιά δυό χρόνια. Η προσέλευση ήταν μεγαλη, πράγμα που εκανε τη συνέλευση αντιπροσωπευτική.

ΑΝΤΙΔΗΜΟΚΡΑΤΪΚΟΤΗΤΑ

Στη συγκέντρωση ξεχώρισαν τρια βασικά στοιχεία σχετικά μέ τή διαδικασία.

α)Η πλειοψηφια πήγε στη συνέλευση δίχως νά ξέρει τι προνοούσε τό σχέδιο.Φυσικά είναι δύσκολο νά σχηματίσει ο καθένας σωστή γνώμη ακούγοντας τα μιά φορά στή συνέλευση. Χαρακτηριστικό είναι τό πώς απορριφτηκε η εισήγηση νά δίνονται οι προτάσεις γραπτά καί από προηγούμενα. Οι έμμισθοι είπαν οτι είναι πρακτικά αδύνατο νά τυπωθούν τόσα αντίτυπα.(!)

β)Οι εισηγησεις δέν παίρνονταν υπόψη. Καμμιά από τίς εισηγήσεις δέν συζητήθηκε παπό τήν συνέλευση και οι περισσότερες απορρίπτονταν με τό δικαιολογητικό ότι τό σχέδιο πού προτειναν είχε συζητηθεί πολλές φορές προηγούμενα μεταξύ τους καί πήραν μέρος καί στελέχη τών συντεχνιών.

γ)Δέν έγινε ουσιαστικά τελική ψηφοφορία γιά αποδοχή ή απορριψη τού σχεδίου προτάσεων παρόλο πού τυπικά ρώτησαν ποιοί διαφωνούν (μόνο)

Η συνέλευση έκλεισε μέ τυπική αποδοχή τού σχεδίου προτάσεων.

Ομως πολλά βασικά προβλήματα παραμένουν άλυτα, όπως ανθυγειινές συνθήκες εργασσίας,ανισότητα ανδρών καί γυναικών, νέα τεχνολογία, μεροκάματα, τό διασπαστικό όπως χαρακτηριστικε μέτρο νά δίνονται περισσότερες αυξήσεις σέ μερικούς, άδειες νυκτέρινο ωράριο καί άλλα.

Πολλά από αυτά τά προβλήματα θίχτηκαν στήν συνέλευση. Αρκετά άλλα είναι εξίσου σημαντικά καί δέν αναφέρτηκαν.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πώς όμως θά βοηθούσε μιά ουσιαστική δημοκρατική διαδικασία στή λύση αυτών τών προβλήματων;

Αν οι προτάσεις δίνονταν γραμμένες από πρίν θά έβλεπαν οι εργαζόμενοι τίς πιθανές ελλείψεις, θά τά συζητούσαν μεταξύ τους καί θά πήγαιναν στή συνέλευση προετοιμασμένοι νά τροποποιήσουν τίς προτάσεις άν ήθελαν.

Αντί οι προτάσεις νά αποριπτονται ασυζητητα ή νά μή παίρνονται υπόψη, έπρεπε νά συζητιώνται από τή συνέλευση καί η συνέλευση νά αποφασίσει άν θά έμπαιναν στις προτάσεις καί όχι οι εμμισθοι.

Ηταν ακόμα αναγκαίο νά γίνονταν κανονική ψηφοφορία. Αφού βέβαια θά υπήρχε προηγούμενα δυνατότητα συζήτησης που όσοι θάθελαν νά υποστηρίξουν ή νά απορίψουν τό σχέδιο προτάσεων νά είχαν τή δυνατότητα νά τό έκαμαν.

Αν γινόντουσαν αυτά πολλά από τά προβλήματα τών τυπογράφων θά έμπαιναν στό δρόμο γιά τή λύση τους, καί αρκετά αιτήματα θά ήσαν διαφορετικά, γιά τούς μισθούς τίς συνθήκες δουλειάς, τά ωφελήματα.

Παρομοιες διαδικασίες δέν είναι απομωνομένες. Είναι δυστυχώς ριζωμένες μέσα στίς συντεχνίες.

Ισως οι εμμισθοι νά βολεύωνται μέ αυτό τό τρόπο, νά μή τούς νοιάζει.

Οι εργαζόμενοι όμως βγαίνουν ζημιωμένοι.

Εχει σημασία λοιπόν νά μήν αδιαφορούμε γιά τόν τρόπο πού λειτουργούν οι συντεχνίες. Είναι στό χέρι μας νά γίνονται συνελεύσεις πού νά παίρνονται δημοκρατικές αποφάσεις. Είναι στό χέρι μας νά δυναμώνουν οι επιτροπές στούς χώρους δουλειάς.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΖΩΗ

-Εκατό παιδιά γεννιούνται κάθε λεπτό στις χώρες του Τρίτου Κόσμου.

-Απο αυτά δεκαπέντε θα πεθάνουν πρίν προλάβουν να γίνουν ενός χρόνου.

-Απο τα υπόλοιπα το ενα τέταρτο θα υποφέρει απο υποσιτισμό. 500 εκατομύρια παιδιά υποσιτιζονται αυτή την στιγμή σε ολο τον κόσμο. 20 εκατομυρια πεθαίνουν κάθε χρόνο απο υποσιτισμό.

-Τρια τέταρτα των παιδιών στις υποανάπτυκτες χώρες δεν εχουν κανονική ιατρική περίθαλψη. Ι εκατομύριο απο τα παιδιά αυτά πεθαίνουν κάθε χρόνο απο μαλάρια, μια αρρώστια που εχει εξαληφθεί εδώ και χρόνια στις αναπτυγμένες χώρες.

-Τα παιδιά στον Τριτο Κόσμο πεθαίνουν ακόμα απο διφθερία, φθίση, τέτανο, πολιομυελίτηδα. Ο εμβολιασμός για ολες αυτές τίς αρρώστειες μαζί στοιχίζει μόνο μια λίρα. Κι ομως μόνο ενα Ι0% των παιδιών σε αυτές τις χώρες εχουν την δυνατότητα εμβολιασμού.

Αυτά τα λίγα στοιχεία απο στατιστικές του ΟΗΕ για αυτούς πού μιλούν για την ανεκτίμητη "ελευθερία του ατόμου" στον καπιταλισμό. Οχι μόνο ελευθερία δεν υπάρχει αλλά ο καπιταλισμός κι αυτό το δικαίωμα στη ζωή εχει αφαιρέσει απο εκατομύρια κόσμο, την πλειοψηφεία του γηΐνου πληθυσμού.

εργατική δημοκρατία

οικοδομοι

Γιά ανανέωση τών συλλογικών συμβάσεων τών οικοδομικών επαγγελμάτων, οι συντεχνίες ΠΕΟ καί ΣΕΚ υποβάλανε νέα αιτήματα στίς 14 του Γενάρη.

Ο Σύνδεσμος Εργολάβων Οικοδομών τίς απόρριψε, κάνοντας αντιπροτάσεις μέ τίς οποίες πρόσφερε αυξήσεις πού δέν έφταναν ούτε γιά πασατέμπο.

Οι συντεχνίες έκαναν νέες συμβιβαστικές προτάσεις μέσω του υπουργείου εργασίας στίς 21 Δεκέμβρη, τίς οποίες πάλι δέν δέχτηκαν οι εργολάβοι.

Η "διαφορά κυρήχτηκε σέ αδιέξοδο"καί πάντα σύμφωνα μέ τόν κώδικα βιομηχανικών σχέσεων οι συντεχνίες έδωσαν δέκα μέρες προειδοποίηση γιά απεργία.

Στίς 9 τού Γενάρη καλέστηκε Γενική Συνέλευση τών οικοδόμων γιά να επικυρώσει τήν 24ωρη απεργία πού θά γινόνταν στίς 18 τού μήνα. Στη συνέλευση μάθαμε από τούς συντεχνιακούς ότι η στάση τής εργοδοσίας ήταν "αδιάλλακτη". Πρόσφεραν 4%αυξήσεις γιά τό 1980 καί 4% γιά τό 1981, δέν θέλαν νά δώσουν πληρωμένες άδειες ασθενείας, νά αυξήσουν τή συνεισφορά τους στό ταμείο ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης κατά 200 μιλς καί σέ άλλα αιτήματα πού είχαν βάλει οι συντεχνίες.

Οισυντεχνίες μας κάλεσαν νά παλέψουμε γιά 10% αυξήσεις γιά τό 1980, καί 8% γιά τό 1981.

Τά αιτήματα αυτά δέν ήταν μεγάλα, βλέποντας πώς πηγαίνουν οι τιμές τελευταία, καί ποιός ξέρει πώς θά συνεχίσουν.

ΧΑΘΗΚΑΝ

Αντί γι'αυτά, δέχτηκαν τελικά αυξήσεις πού δέν ξεπερνούσαν στήν ουσία τό 6% γιά τό 1980 καί 6% γιά τό 1981.

Τά ποσοστά αυτά δέν ανακοινώθηκαν. Ανακοινώθηκαν μόνο οι αυξήσεις, πόσα παραπάνω θά πάρει ο καθένας μας τήν εβδομάδα. Στή συνδιάσκεψη στελεχών πού έγινε από τίς συντεχνίες τήν Τρίτη 22 Γενάρη, οι αντιπρόσωποι τών συντεχνιών όταν ανακοινωνανε τή συμφωνία πού έγινε, αρνήθηκαν νά μας πούν, όταν ρωτήθηκαν, τό ποσοστό τών αυξήσεων.

Ας πάρουμε όμως ένα παράδειγμα γιά νά δούμε τί έγινε. Μέ τά ποσοστά πού ζητούσαν οι συντεχνίες, οι εργάτριες θά έπαιρναν αύξηση £2 τήν εβδομάδα γιά τό 1980 Η αύξηση πού πήραν τελικά ήταν 800 μίλς γιά τόυς έξη πρώτους μήνες τού 1980

(Υποτίθεται ότι πήραν £1 αύξηση, αλλά οι συντεχνίες δέχτηκαν νά αυξηθη κατά 200 μίλς η εισφορά τών οικοδόμων γιά τήν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, πού σημαίνει 200 μίλς λιγότερα στό χέρι,καί ακόμα 650 μιλς τό Ιούλη του 1980, καί 1.250 τό 1981.

μπορουσαν να κερδισουν αυτα τα χρηματα

ΑΝ ΕΠΑΙΡΝΑΝ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΣΑΝ ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ, θά σήμαινε ότι οι εργάτριες θά έπαιρναν μέσα στό 1980 £2Χ52 εβδομάδεςσο χρόνος=£104 επιπλέον.

ΤΩΡΑ θά πάρουν £0.800Χ 26 εβδομάδες οι πρώτοι έξη μήνες σύν £1.450Χ26 εβδομάδες οι υπόλοιποι έξη=£58.5 μόνο επιπλέον, γιά τό 1980.

ΧΑΘΗΚΑΝ £45.500από τό 1980, καί μέ τόν ίδιο τρόπο άλλες £18.200 από τό 1981.

Αυτό τό χώρισμα σέ δύο δόσεις τής αύξησης, ισοδυναμή μέ μιά τελική συνολική αύξηση 5% γιά τίς εργάτριες μέσα στό 1980, αντί γιά τό 10% πού ζητούσαν μέ τίς συντεχνίες.Αν πάρουμε υπόψη καί τόν πληθωρισμό πού θά κάνει τήν αύξηση πού θά πάρουν στό δεύτερο μισό τού 1980 νά αξίζει λιγότερο από ότι τά ίδια λεφτά άν τά πέρναν από τήν αρχή, ή διαφορά ανάμεσα στό τί ζητούσαν καί τί πήραν είναι ακόμα μεγαλύτερη.

Ετσι ΕΧΑΣΑΝ καί οι υπόλοιποι:οι τεχνίτες £54 από τό 1980 καί £27 από τό 1981.
οι ιρυπαντζήδες και λακοτρύπες £51 από το 1980 καί άλλες £27 από τό81.
οι εργάτες £45.500 από τό 80 καί £22 από τό 81.

Λέμε ότι τά ΕΧΑΣΑΝ, γιατί τά χρήματα αυτά θά ήταν σίγουρα δικά τούς άν πάλευαν γιά αυτά, άν δέν υποχωρούσε η ηγεσία τών συντεχνιών.

-Η πρώτη γενική συνέλευση μας είχε απόλυτη επιτυχία. Ηταν στήν ουσία μιά απεργία γιατί είχε καλεσθεί γία τίς 12 τό μεσημέρι, καί όλοι είχαν αφήσει τίς δουλειές τους γιά νά πάνε.

-Σ'αυτήν καί οι δύο συντεχνίες δήλωσαν ότι θά αγωνιστούν καί θά δώσουν κάθε ηθική καί υλική βοήθεια στόν αγώνα τών οικοδόμων μέχρι τήν πλήρη δικαίωση.

Τό Εκτελεστικό Γραφείο τής ΠΕΟ είπε ότι:"Αν χρειαστή θά μετατρέψουμε τόν αγώνα τών οικοδόμων σέ αγώνα ολόκληρης τής εργατικής τάξης"

-Σέ όλα αυτά καί σέ άλλα παρόμοια η συνέλευση απαντούσε μέ δυνατά χειροκροτήματα.

-Η συμμετοχή τών οικοδόμων στήν απεργια τής 15 τού Γενάρη ήταν καθολική.

Μέσα στούς οικοδόμους υπήρχε διάθεση γιά αγωνα. Καί οι εργολάβοι είχαν ένα σωρό συμβόλαια γιά νά τελειώσουν, ακόμα υπάρχει πολυ δουλειά στόν κλάδο.

Ακόμα υπάρχει έλλειψη εργατικών χεριών καί αυτό είναι ένα γερό όπλο γιά τούς εργάτες γιατί δέν μπορούν νά πιάσουν οι θυματοποιήσεις ούτε νά βρεθούν εύκολα απεργοσπάστες.

Τί έλειπε; Η διάθεση τής ηγεσίας τών συντεχνιών νά κρατήσει τίς υποσχέσεις της γιά"αγώνα μέχρι τήν πλήρη δικαίωση" όπως τόλεγαν οι ίδιοι.

Αυτά όμως δέν θά συνέβαιναν άν η βάση τών εργατών συμμετείχε ενεργά στή διαδικασία γιά τήν υποβολή τών αιτημάτων, καί ιδιαίτερα στή διαδικασία τού παζαρέματος με τούς εργοδότες.

Τό νά ζητάμε νά εγκρίνεται οποιαδήποτε συμφωνία, πρωτού γίνει, από γενικές συνελεύσεις τών εργατών είναι τό λιγότερο πού μπορούμε νά κάνουμε, γιά νά αρχίσουμε νά κερδίζουμε αυτά πού χρειαζόμαστε καί μπορούμε νά κερδίσουμε.

Στό μεταξύ η μάχη μπορει νά δωθεί μέσα στίς οικοδομές, ζητώντας περισσότερα από τούς εργοδότες, μέσα από επιτροπές ή άλλα σχήματα.

ΤΥΠΟΙΣ "ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ"